5.097. Львів, середа 11. січня 1939. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіов Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . 30.00 „
річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Збройний інцидент на кордоні

між Карпатською Україною та Мадярщиною.

КОМУНІКАТ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСОВОЇ СЛУЖБИ.

Комунікат Карпатоукраїнської Пресової Служби з 6. ц. м. стверджує:

„ВНОЧІ НА П'ЯТНИЦЮ В ГОД. 3.40 ВДЕРЛИСЬ МАДЯРСЬКІ ТЕРОРИСТИ — ЯК ЦЕ ЧАСТО ТРАПЛЯЛОСЯ В ОСТАННІХ ДНЯХ — КОЛО ГРОМАДИ РОСВИГОВО (БІЛЯ МУКАЧЕВА) ЧЕРЕЗ УКРАЇНСЬКИЙ КОРДОН ТА НАПАЛИ НА ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКИХ ГРАНИЧНИХ УРЯДОВЦІВ; ПРИ ЦЬОМУ ПОРАНЕНО ОДНОГО ЧЕСЬКОГО ВОЯКА. ВІЙСЬКО ПРОГНАЛО МАДЯРСЬКИХ ТЕРОРИСТІВ ЗА КОРДОН — ВОНИ ВІДСТУПИЛИ В НАПРЯМІ РОСВИГОВА.

ПРЕСОВА СЛУЖБА ПРЕЗИДІЇ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ ДЕМЕНТУЄ ПОГОЛОСКИ ПРО АТАКИ ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКОЇ АРМІЇ НА МІСТО МУКАЧІВ ТА СТВЕРДЖУЄ, ЩО ВІСТИ БУДАПЕШТЕНСЬКОГО РАДІЯ ПРО ОБСТРІЛ ЦЬОГО МІСТА Є НЕПРАВДИВІ. ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКЕ ВІЙСЬКО ОБМЕЖИЛОСЬ ЛИШЕ ДО КРОКІВ, ЯКІ БУЛИ НЕОБХІДНІ, ЩОБ ПРОГНАТИ ЗАГІН МАДЯРСЬКИХ ТЕРОРИСТІВ."

КОМУНІКАТИ ПРАСЬКОГО УРЯДУ.

Праський уряд ствердив у комунікатах, що недалеко Мукачева дійшло на кордоні до перестрілки, але заперечив поголоску з мадярських неофіційних джерел, немовби українсько-чеські частини заняли Мукачів. На місце вислано чесько-словацьких старшин, щоб провірили справу.

СЛОВАЦЬКИЙ ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ.

Словацька пресова канцелярія повідомляє: „**Дня 6. січня в год. 3.55 мадярські озброєні частини терористів вдерлись між Росвиговом і Монастиром на чехо-словацько-українську територію та розпочали стрілянину. Наші військові частини, приневолені до оборони, виступили до бою з панцирними возами й гарматами. В часі бою по обох сторонах були вбиті та ранені. Рішуче заперечуємо, начеб цю сутичку викликали чехо-словацькі військові частини або формації української оборони. Карпато-український нарід хотів в мирі славити Свят-Вечір. Одначе мадяри, як це видно, використовують навіть найурочистіші хвилини до проливу неповинної крови.**"

Інцидент під Мукачевом у мадярському насвітленні

НАСТУП ВІДДІЛІВ АРМІЇ ТА „КАРПАТСЬКОЇ СІЧИ" НА МУКАЧІВ.

Мадярська Телеграфічна Агенція в урядовому комунікаті ось як описує цю подію:

„**В п'ятницю в год. 3.30 досвіта чесько-словацькі війська та українські добровольчі відділи перевели наступ на Мукачів.**

Наступ почав панцирний відділ, що ввійшов до місцевости Росвигово, коло Мукачева. Мадярська жандармерія та гранична сторожа боронилися; пощастило їй втягнути в засідку та взяти в полон чеський відділ. У відповідь на те чеська артилерія стала обстрілювати Мукачів зі сусідніх горбків; на важніші будинки впало 8 гранатів. Рівночасно чеські реґулярні війська та українські добровольчі частини посунулися ще дальше у глибину мадярської території."

200 МЕТРІВ ВІД МУКАЧЕВА.

Дальші мадярські комунікати твердять, що мадяри захопили на мадярській території панцирний самохід та кілька скорострілів. Кількох чеських вояків попало в полон; один із них буцімто зізнав, що сотня 4. полку піхоти дістала приказ заняти Росвигово.

Залогу повзів та панцирних самоходів становили чеські вояки та українські добровольці. Українсько-чеські частини посунулися коло 1.000 метрів у глибину мадярської території та зблизилися на 200 метрів до Мукачева.

Мадярська гранична сторожа розвинула вогонь, тоді українські й чеські вояки вийшли зі самоходів і також почали стріляти до мадярської граничної сторожі; ця остання взяла в полон залогу одного панцирного самоходу, що застряг у рові.

БОМБАРДУВАННЯ МУКАЧЕВА.

Мадярська поліція і старшини — члени демілітаційної комісії прийшли на підмогу граничній сторожі. Коло 5. години чеська артилерія стала обстрілювати Мукачів. Обстріляно готель „Чіляґ", театр, та кілька домів. Тимчасом надійшов мадярський військовий відділ і при його помочі вдалося втримати позиції. Мадяри втратили 4-ох старшин і 5-ох вояків. Недалеко міста залишилися тіла 5-ох чеських вояків та українських добровольців. Інших убитих і ранених забрали чехи й українці зі собою. В год. 14.20 почалося нове бомбардування Мукачева.

„УКРАЇНСЬКІ ТЕРОРИСТИ" ТЕРОРИЗУЮТЬ ЧЕСЬКИХ ВОЯКІВ.

Слідство виявило — твердять дальші мадярські комунікати — що українські терористи попереднього вечора дісталися до Росвигова, де поховалися частинно в пустих, частинно в замешкалих домах, приготовляючися до опанування Мукачева.

Українські добровольчі відділи стоять в доокличних винницях, коло Подгеріна зосереджено чеські регулярні частини.

ПАТ повідомляє з Будапешту: Полонені чеські вояки твердять, що „терористи з відділів о. Волошина" змусили їх до наступу на Мукачів під загрозою револьверів.

Ще одна сутичка?

Як подає Мадярська Телеграфічна Агенція, в суботу вечором дійшло до нового інциденту між Великими Гивцями недалеко від Ужгороду. Мадярська гранична сторожа, що дістала підмогу з Ужгороду, відбила наступ чеських регулярних військ та українських добровольців.

Чехи обкинули Гивці запальними гранатами; запалилися три доми.

—o—

Бориславські вибори.

Львів, 10. січня 1939.

(К.) На іншому місці нашого часопису поміщуємо докладніше звідомлення з виборів до міської ради в Бориславі, які відбулися в неділю 8. ц. м. Вислід цих виборів та головно їх підготова і переведення з українського боку мають важне загально - національне значення. І тому займемося цими справами ближче.

До виборів допущено 4 самостійні листи. Польську проурядову, польську соціялістичну, жидівську й українську. Дотеперішній стан посідання зберегли лише жиди (11 мандатів), зате в польському таборі як з політичного, так і з національного боку ці вибори виявили досить поважні пересунення. Проурядовий табор утратив у користь українців і ППС п'ять мандатів, з чого самостійний **Український Виборчий Комітет здобув два мандати.** Тут треба підкреслити ще два незвичайно характеристичні явища: по польському боці потратили мандати провідники ОЗН (напр. добре нам відомий б. посол Войцеховський, якого переслідує від відомої уланської атаки на українців — якийсь „пех"), по українському боці — здається вперше у Бориславі! — українські соціялісти підчинили свою клясову солідарність — національній і пішли до виборів під національним, а не клясовим прапором. Цей другий момент виростає понад льокальні умовини до загально національного значіння, особливо в сучасній хвилині. Це покажчик, що в українських масах почався нестримний здвиг національної солідарности, який повинен дати підставу не лише до скріплення українського господарського життя, але й до перебудови його політичної структури.

Та повертаймось до самих виборів у Бориславі. Їх вислідів очікувало ціле українське громадянство в Галичині з великим зацікавленням. **Це перші вибори в теперішній самоуправній каденції, які відбулися на засаді самостійної української листи, на яку пішли всі українці починаючи від націоналістів та кінчаючи соціялістами.** Засада одної української листи і проведення виборів без компромісу дала дуже гарний вислід, бо не лише причинилася до льокального успіху, але й піднесла загальний настрій, який безумовно схиляється до безкомпромісового змагання за слушні наші права на ґрунті обовязуючих законів. І тому саме, що це **перші** вибори на цій засаді **і перший** успіх, вони для цілости українського політичного життя такі вартісні. Вони показали, що здорові перві національного самозбереження вміють перемогти наші гуртові, клясові, чи особисті інтереси і тому стали зразком для всіх дальших виборчих актів. З цим вислідом бориславських виборів вступаємо у виборчий період з вірою, що здоровий інстинкт українських мас правильну тактику лише підсилить. Її вказав Борислав: **самостійні українські листи.** Цій тактичній засаді повинні бути підпорядковані **всі** льокальні інтереси!

Очевидно, що ніякого, хочби й найкращого гасла не можна здійснити без праці. І це друге завдання, яке перед нами ставить сьогоднішня хвилина. Так! До загально-національного значіння виростає сьогодні активність свідомих одиниць і зорганізованих груп. У випадку самоуправних виборів закони і розпорядки ставлять саме до тієї активности великі вимоги. Не можна ніяким чином **допустити до того, щоб організаційне чи технічне занедбання з нашого боку ми потім рятували виборчим компромісом.** Безумовно легше пои-

Ч. 6 а (15.097). Львів, середа 11. січня 1939. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік L.X.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ. РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіов. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Інцидент під Мукачевом у мадярському насвітленні

НАСТУП ВІДДІЛІВ АРМІЇ ТА „КАРПАТСЬКОЇ СІЧИ" НА МУКАЧІВ.

Мадярська Телеграфічна Агенція в урядовому комунікаті ось як описує цю подію:

„В пятницю в год. 3.30 досвіта чесько-словацькі війська та українські добровольчі відділи перевели наступ на Мукачів.

Наступ почав панцирний відділ, що ввійшов до місцевости Росвигово, коло Мукачева. Мадярська жандармерія та гранична сторожа боронилися; пощастило їй втягнути в засідку та взяти в полон чеський відділ. У відповідь на те чеська артилерія стала обстрілювати Мукачів зі сусідніх горбків; на важніші будинки впало 8 гранатів. Рівночасно чеські регулярні війська та українські добровольчі частини посунулися ще дальше у глибину мадярської території."

200 МЕТРІВ ВІД МУКАЧЕВА.

Дальші мадярські комунікати твердять, що мадяри захопили на мадярській території панцирний самохід та кілька скорострілів. Кількох чеських вояків попало в полон; один із них буцімто зізнав, що сотня 4. полку піхоти дістала приказ заняти Росвигово.

Залогу повзів та панцирних самоходів становили чеські вояки та українські добровольці. Українсько-чеські частини посунулися коло 1.000 метрів у глибину мадярської території та зблизилися на 200 метрів до Мукачева.

Мадярська гранична сторожа розвинула вогонь, тоді українські й чеські вояки вийшли зі самоходів і також почали стріляти до мадярської граничної сторожі; ця остання взяла в полон залогу одного панцирного самоходу, що застряг у рові.

БОМБАРДУВАННЯ МУКАЧЕВА.

Мадярська поліція і старшини — члени демілітаційної комісії прийшли на підмогу граничній сторожі. Коло 5. години чеська артилерія стала обстрілювати Мукачів. Обстріляно готель „Чіллянг", театр, та кілька домів. Тимчасом надійшов мадярський військовий відділ і при його помочі вдалося втримати позиції. Мадяри втратили 4-ох старшин і 5-ох вояків. Недалеко міста залишилися тіла 5-ох чеських вояків та українських добровольців. Інших убитих і ранених забрали чехи й українці зі собою. В год. 14.20 почалося нове бомбардування Мукачева.

„УКРАЇНСЬКІ ТЕРОРИСТИ" ТЕРОРИЗУЮТЬ ЧЕСЬКИХ ВОЯКІВ.

Слідство виявило — твердять дальші мадярські комунікати — що українські терористи попереднього вечора дісталися до Росвигова, де поховалися частинно в пустих, частинно в замешкалих домах, приготовляючися до опанування Мукачева.

Українські добровольчі відділи стоять в дооколичних винницях, коло Подгерінга зосереджено чеські регулярні частини.

ПАТ повідомляє з Будапешту: Полонені чеські вояки твердять, що „терористи з відділів о. Волошина" змусили їх до наступу на Мукачів під загрозою револьверів.

Ще одна сутичка?

Як подає Мадярська Телеграфічна Агенція, в суботу вечором дійшло до нового інциденту між Великими Гівцями недалеко від Ужгороду. Мадярська гранична сторожа, що дістала підмогу з Ужгороду, відбила наступ чеських регулярних військ та українських добровольців.

Чехи обкинули Гівці запальними гранатами; запалилися три доми.

—o—

Бориславські вибори.

Львів, 10. січня 1939.

(К.) На іншому місці нашого часопису поміщуємо докладніше звідомлення з виборів до міської ради в Бориславі, які відбулися в неділю 8. ц. м. Вислід цих виборів та головно їх підготова і переведення з українського боку мають важне загально - національне значіння. І тому займемося цими справами ближче.

До виборів допущено 4 самостійні листи. Польську проурядову, польську соціялістичну, жидівську й українську. Дотеперішній стан посідання зберегли лише жиди (11 мандатів), зате в польському таборі як з політичного, так і з національного боку ці вибори виявили досить поважні пересунення. Проурядовий табор утратив у користь українців і ППС пять мандатів, з чого самостійний **Український Виборчий Комітет здобув два мандати.** Тут треба підкреслити ще два незвичайно характеристичні явища: по польському боці потратили мандати провідники ОЗН (напр. добре нам відомий б. посол Войцеховський, якого переслідує від відомої уланської атаки на українців — якийсь „пех"), по українському боці — здається вперше у Бориславі! — українські соціялісти підчинили свою клясову солідарність — національній і пішли до виборів під національним, а не клясовим прапором. Цей другий момент виростає понад льокальні умовини до загально національного значіння, особливо в сучасній хвилині. Це покажчик, що в українських масах почався нестримний здвиг національної солідарности, який повинен дати підставу не лише до скріплення українського господарського життя, але й до перебудови його політичної структури.

Та повертаймось до самих виборів у Бориславі. Їх вислідів очікувало ціле українське громадянство в Галичині, з великим зацікавленням. **Це перші вибори в теперішній самоуправній каденції, які відбулися на засаді самостійної української листи, на яку пішли всі українці починаючи від націоналістів та кінчаючи соціялістами.** Засада одної української листи і проведення виборів без компромісу дала дуже гарний вислід, бо не лише причинилася до льокального успіху, але й піднесла загальний настрій, який безумовно схиляється до безкомпромісового змагання за слушні наші права на ґрунті обовязуючих законів. І тому саме, що це **перші** вибори на цій засаді і **перший** успіх, вони для цілости українського політичного життя такі вартісні. Вони показали, що здорові перві національного самозбереження вміють перемогти наші гуртові, клясові, чи особисті інтереси і тому стали зразком для всіх дальших виборчих актів. З цим вислідом бориславських виборів вступаємо у виборчий період з вірою, що здоровий інстинкт українських мас правильну тактику лише підсилить. Її вказав Борислав: **самостійні українські листи.** Цій тактичній засаді повинні бути підпорядковані **всі** льокальні інтереси!

Очевидно, що ніякого, хочби й найкращого гасла не можна здійснити без праці. І це друге завдання, яке перед нами ставить сьогоднішня хвилина. Так! До загально-національного значіння виростає сьогодні активність свідомих одиниць і зорганізованих груп. У випадку самоуправних виборів закони і розпорядки ставлять саме до тієї активности великі вимоги. Не можна ніяким чином допустити до того, щоб організаційне чи технічне занедбання з нашого боку ми потім ратували виборчим компромісом. Безумовно легше при-

крити лінивство чи брак ініціятиви, або невдарність гарною політичною фразою, мовляв, національний інтерес каже не допустити тут і тим до втрати свого стану посідання (ассесорів, радних) і тому треба шукати компромісового виходу. Дуже часто на практиці політичний хід прикривають браком людей, занедбанням, недостачею підготови і т. п. Мусимо з цього перемішання понять громадянської індоленції з політикою вийти. Нехай можливі втрати йдуть на рахунок національної боротьби і політичної підготови, нехай не затирається лінія національних змагань там, де було громадянське занедбання! Теперішні самоуправні вибори повинні піднести почуття відповідальности перед громадянством, вони повинні накреслити виразні межі поміж тактикою і засадою, поміж політичними конечностями і перехідними недостачами та навіть втратами. Перед нами іспит: чи потрапимо поставити наші змагання на правильний шлях національних змагань, а не на стежинки особистої чи групової користи, хвилевої вигоди або льокальної „спелки"?

В терені йде широка й жива підготова. Управи волостей уже мають виборчі календарі, вже призначують, хто при якій комісії у громадах має сидіти, хоч вибори ще не розписані. Ця вступна підготова випаде для нас мабуть некорисно, бо вона залежить від дотеперішнього нашого стану посідання на терені самоуправи. А він для нас дуже некорисний, особливо у самоуправі вищих ступнів. Та проте дальші етапи самого виборчого акту у багатьох випадках дають нам змогу мати на його дальший хід співрішальний вплив. Згадаймо хочби ролю виборчих повновласників, або навіть самих виборців на випадок боротьби з надужиттями. Тому треба негайно потворити по повітах відповідні комітети з відпоручників усіх партій, а де це неможливо, треба настановити мужів довіря, які хочби й були „партійниками", себто членами тої чи іншої партії, проте мусять бути національними мужами довіря. У виборчій активности повинен зникати партійний стемпель! Ніяка українська партія не повинна проводити цих виборів на власний рахунок, для власного поширення!

Перед нами ясна мета, яку диктує сьогоднішній момент: солідарна національна активність, спільна акція на відтинку самоуправи, якою безпосередньо зацікавлені широкі кола нашого населення. Цю спільну акцію мусимо оперти на національно-політичній підставі. Йдемо до самоуправних виборів та вважаймо їх сьогодні тим, чім вони справді є: національно-політичним актом величезного значіння.

——o——

Сніг у Швайцарії.

(Від власного кореспондента).

Женева, 3. січня 1939.

Є в світі країни, як нпр. Московщина, що живуть з визиску праці чужих народів, а є і такі, як нпр. Швайцарія, що живуть з відпочинку інших, не лише в літі, а й зимою. Яким скарбом є сніг на горах, переконалися нпр. мадяри на своїй рівнині, бо їх зимові спортовці мусіли вивозити рік-річно міліони пенге до Семерінгу та до інших сусідів, що мали сніг на горах. Зимовий спорт не є забаганкою чи лише модою, а поважним чинником тіловиховання й оздоровлення нашої ґенерації, спеціяльно сучасної молоді. Поважна частина працівників, особливо у країнах, що мють власні вигоди зимового спорту, бере відпустки зимою і доказує, що на гірських верхах, в ідеально чистім повітрі, під проміннями зимового сонця можна відпочити і набрати нових сил не менше, ніж на березі моря, ріки чи шукаючи прохолоди в зеленому сутінку ліса. У Швайцарії може користати більшість населення з утіх лещет не лише в часі зимових відпусток, але і що неділі. В Женеві нпр. можна бачити що суботи по обіді, від грудня до початку червня часом, численних власників лещет, що поспішають коли не власними автами, то принайменше до головного чи французького двірця, щоб дістатися чим скорше на Юру чи до Горішньої Савої та в швидкому русі по блискучому снігу забути до понеділка тягар щоденної праці. В якій мірі розвинулась у Швайцарії традиція святкувати Різдво в горах на снігу, доказують числа спеціяльних поїздів, яких вислано понад тисячку з головних швайцарських двірців. Значну частину їх призначили, правда, для дуже численних чужинців, що з усіх кінців світа приїхали перебути свої різдвяні ферії на швайцарських верхах. Зимового спорту не цураються тепер і мешканці найбільш гарячих країн. На лещетах знайшов своє подружне щастя сучасний володар Єгипту. Любить сонце на снігу також улюбленець Ліґи Націй, Аґа-Хан. А деяких з його індуських земляків можна пізнати на лещетах лише по турбані та бороді шкіри, набутій не під зимовим сонцем.

Такі осередки зимового спорту у Швайцарії, як Давос, Сан-Моріц, Ароза, Ґріндельвальд, Ґштаад та деякі інші набули собі не меншу славу, як Остенде, Трувіль, Біяріц, Канни, Віяреджіо та інші купелеві осередки в літі. Швайцарія завдячує свої зимові курорти не лише самій природі. Справді лише тут, у серці Европи, знаходяться на височині майже двох тисяч метрів широкі схили гір, освічені майже цілу зиму сонцем і захищені ще вищими горами від зимних вітрів. Багато значить також енергія, сприт та організаційний хист самих швайцарців, такасамо зрештою, як і постійна наявність дуже поважних капіталів, потрібних для того, щоб приняти гідно „дорогих" гостей з цілого світа, призвичаєних до найбільш вибагливого комфорту, а властиво до люксусу. Зимовий спорт женевського чи ціріхського робітника і верхів міжнародньої сметанки речі зовсім ріжні. Самих розкішних готелів понад хмарами, що закривають сонце від звичайних европейців більшу частину зими, та вигідного получення з цими готелями ще не вистачає. Треба ще зменшити „спортовцям" тягар виходити на гору і збільшити тимсамим можливости і приємности швидкого руху вділ. У деяких курортах, як нпр. у Сан-Моріці, це вже осягають серпентинами самої гірської залізниці. Досить поїхати дві-три стації вгору, щоб здобути можливість летіти назад кілька кільометрів схилами гір. Де ... лізниці нема, як нпр. у Давосі, ... електричними підоймами. Лещетар, ... лещетарка, що хоче заощадити собі ... чірні танці, спирається вигідно на па... з дротом понад ним (нею), і їздить ... височінь. Колиж сонце кінчить свій ... жаль, надто короткий шлях, то місце ... го вбрання, заступає смокінг та балева сук... при звуках південно-американського танга ф... процвитає на верхах швайцарських Альп не г... ше, ніж у париських сальонах.

Приблизно від половини січня розпочин...ються по всіх головних швайцарських осере...ках зимового спорту змагання на лещетах, с...ках і леді. Розклад їх з точним зазначенням у... головних учасників вже оголошено у спортов... пресі. Вислідами тих змагань цікавляться мілі...ни людей більше, ніж франко-італійським н...пруженням, акціями Суезького каналу, под...рожжю Чемберлена до Риму та навіть висл...ми нової офензиви Франка проти Барсельо... Кожному своє, і на свій час. Зміна чинност... кажуть, є відпочинком. Коли це так, то спортові змагання є справді найкращим відпочинко... серед тої небувало напруженої боротьби, з ... складається ціле сучасне европейське житт... До тогож видається, що переможе справді то... хто матиме найкращі нерви, а спорт їх гарт... очевидно найкраще.

З цього погляду треба палко привитати і все більший розвиток кожного, отже й зимового спорту між українцями. Заохочувати когось з них перебути зимові ферії на швайцарськи... верхах було б зайвим уже тому, що Швайцарі... є найдорожчим краєм цілої Европи. Минул... вже й ті часи, коли сюди приїздили молоді л...ди з ріжних країв студіювати практично готелярський фах, працюючи часом по готелях л...ше за їжу та приміщення, бо дозвіл на побут ... якусь роботу тут утруднено до крайньої мір... Це, розуміється, тим більше шкода, що україн... маючи у своїх горах такі добрі умовини для з...мового спорту й руху туристів та літників, ... требують дуже знання готелярського фаху.

Ніде мабуть не можна спостерігати кра... як у Швайцарії, яке значіння має спорт у ч... них ділянках життя сучасної Европи. Окр... своєї широко розгалуженої, справді міжнаро...ньої орґанізації, поза межами якої лишаєтьс... хіба СССР та опановані ним країни, має він с... промисл і торговлю, свою пресу, свої писані ... неписані закони, свою мораль і світогляд. Хт... шукає шляхів до Европи, той спорту знати ... повинен.

М. Данько.

Що скаже ОЗОН в українській справі?

В січні підпишуть таки декларацію в українській справі. — Роля Озону і мін. Понятовського. — Нові політичні комбінації на Волині. — Москалі інтригують. — Персоналії, відгуки, персп...тивні калькуляції й анонімове інтерв'ю.

Варшава, 5. січня 1939.

В найповажніших варшавських пресово-політичних колах ведуть від кількох днів оживлені розмови **на тему проєкту нового закону**, що його внесе Озон до маршалківської булави сойму в справі меншин, м. ін. також меншини української. Точних даних цього законопроєкту покищо нема. Занотуємо лише, що самі озонові круги мають слабу надію перевести свій законопроєкт і трактуватимуть його радше як свого роду демонстрацію, чи відповідь на деякі попередні соймові законопроєкти... Дискутуючи про цю майбутню подію, зорієнтовані політики згадують відомий парляментарний конфлікт між **віцепрем'єром Квятковським та полк. Венде**ю та висловлюють цікаву гадку, що він був також викликаний конечністю припинити небажані соймові жести.

Акція Озону пожвавила ініціятивну акцію групи польських редакцій і молодших політиків, щоб **проголосити заповіджену вже „Ділом"** декларацію в українській справі.

Як довідуємося, група **„Політики"** виготовила вже проєкт такої декларації, яку підпишуть після точної коректи новозаснований **„Леґіон Млодзєжи Польской"** на чолі з б. командантом Леґіону Млодих, а тепер близьким тоталістичним теніям, п. Мрозовіцьким, група тижневика **„Зєсуя"** під фактичною кермою радника Кржичковського (з кабінету міністра Понят...ського), одного з тверезіших польських п...тиків. Серед підписаних знайдуться далі — ...довий **„Сев"** на чолі з п. Гератом, відома „... **Млодих"** і врешті — що ще дотепер невир... — людові **„Віці"** та радикальна **„Фаланга"**. П...реговори з представником тої останньої п. ...ковським не дали ще позитивного висліду.

Як оцінювати акцію польських журналіс... і політиків, згуртованих у цьому порозумі... Чи вона щира, чи треба в ній добачувати ... тактичний маневр?

На нашу гадку, не треба її розглядати ... тим другим кутом. Ініціятори цілої акції ... **М. Мрозовіцький**, молодий польський ...крат, що для своїх демократичних поглядів ... українізтичних зацікавлень не вагався ... порвати відносини з власною родиною (...його мати — відома діячка „Строніцтва П...ци" і ред. „Кур'єра Бидгоського" та „...вичка українців" в „І. К. ц." п. Жельо... Мрозовіцька); далі пп. **Бепельніцький** і **Сту...ський** (секретар дир. Папроцького) — ... україністи з б. „Леґіону Млодих"; пп. **А...ський** і **Косінський** — щирі прихильники ...розв'язки української справи з „Союзу Польс... Демократ. Молоді".

Зацікавлення викликує особа сен. **Кател...** що ... відзначився майже ... українц...

заінклюзенними, але його ролю треба розглядати більш формально, як опікуна „Легіону". Не виключене, що „українську декларацію" підпишуть також представники деяких католицьких організацій польської молоді. Проголошення декларації слід сподіватися на кінець січня ц. р.

*

Чутка про ініціятивну ролю **мін. Понятовського** і **воєводи Юзевського** в справі декларації — видумана: факт лише, що зближені до мін. Понятовського волинські орґанізації молоді під кермою п. **Банаха** вступлять до порозуміння і підіймуть активну працю на українському тереві. Мусимо підкреслити, що акцію польської молоді намагаються торпедувати... **молоді москалі** у Варшаві, про що згодом поінформуємо докладніше. Тоталістичний **„Зачин"**, як орган полк. Венди, декларації не підпише, не зважаючи на виразні симпатії.

Ініціятори декларації рахуються з ріжносторонніми перешкодами й атаками.

*

Пропаґандивної акції нової ґрупи піднялася м. ін. відома **Польська Аграрна Аґенція.** Початки тої праці незручні. Оце в одному з останніх бюлетинів помістила ця аґенція неповажне інтервю з анонімовим українцем, що заломивши руки над „ґерманофільством" українців, патетично висловив зворушеному ред. П. А. А. погляд, що **„Русь ще найлекше договориться колись з ляхом..."**

Після такого „інтервю" слід побажати розумній польській ініціятиві — більш політично вироблених пропаґандистів.

У Варшаві звертають увагу на факт, що молоді польські україністи в політичному розумінні цього слова — поминули ред. В. Бончковського і його пресу.

КТВ.

З польської преси.

Пан кореспондент „Ґазети Польської" у Карпатській Україні.

Отой кореспондент — це захований за скромними буквами в. ль. чоловічок. Дали бідоласі пару золотих та жмінку відповідних інструкцій і казали їхати в Карпатську Україну. Бо ще мало спрепарованих спеціяльно телеграм ПАТ-а про „зненавідзони ржонд Волошина", про „боюфкі терористуф украіньскіх" і т. д. Треба, щоб „власний кореспондент" польського півофіційного орґану написав польським читачам усю „правду" про Карпатську Україну. Пан „в. ль." не в тімя битий: поїхав, побачив і написав... Ушкварив такий репортаж, що редактор „Ґазети Польської" аж прицмокнув. Передовсім пан в. ль. подав усе, що писав з Карпатської України, у знаках наведення. Отже Карпатська Україна у нього „держава", Хуст — „столиця", о. Волошин — „премієр", мін. Ревай — „міністр", рада міністрів — „рада" і т. д. Подумайте, який легкий спосіб обезцінити, здискредитувати, просто знівечити. Чи після того ґеніяльного репортажу хтонебудь може ще вірити чи хочби навіть думати, що там, за Карпатами є справді якась держава, якийсь уряд?...

Передовсім такий міністр Ревай не сидить дома, не пильнує бюра. Пан кореспондент „Ґазети Польської" хотів конче з ним поговорити, а його нема і нема.

„Чужинний журналіст, — читаємо — що пробуває за границею, звик починати свою працю від офіційного зголошення свого приїзду шефові власне такого уряду (тобто уряду пропаґанди — Ред.). Тому телефоную до президії ради міністрів і довідуюся, що д-ра Комаринського нема, бо виїхав... до Берліна. Телефоную за два дні — ще не вернувся. Чекаю ще два дні. Вернувся, вже урядує. Але пізна година, тому відкладаю відвідини на завтра. Ранком я в голю будинку президії ради міністрів. Тут повно членів „Січи" в сірих одностроях. „Чи є д-р Комаринський?" — питаюся першого з краю. — „Нема". — „А де?" — „У Берліні." — „Хто його заступає?" — „Романюк, але і його нема. Він теж у Берліні." Я мешкав у Хусті, звідки, як відомо, до Берліна дуже далеко. Якщо не для д-ра Комаринського, то для мене. Так вийшло, що польський журналіст не склав візити шефові пропаґанди."

Ну, чи можна брати поважно такого міністра? Польський журналіст чекає на нього два дні і потім ще два дні, а він сидить собі... у Берліні. Так, власне у Берліні після трьох крапок. Ви знаєте, що пан в. ль. у такий делікатний спосіб хотів сказати? Всякі ендеки пишуть ясно виразно, а пан в. ль. — три крапки і розумійте язици. Власне: пан кореспондент „Ґазети Польської"". Каже пан в. ль., що йому так далеко до Берліна. Може бути. Але декому з його високопоставлених земляків напевно було ближче і не тільки до Берліна.

Або поїхав пан кореспондент до містечка, що колись звалося Акна Слятіна. Тепер Слятинські Доли. Каже, що це 80 км. від Хусту, на карпатоукраїнсько-румунському пограниччі. Вступив до невеличкого ресторану. Власник — мадяр.

„На салі і при буфеті крутиться багато селян. Всі без винятку говорять або по румунськи або по мадярськи. Малощо не напроти того ресторанчика стоїть чудовий триповерховий будинок. Новочасна архітектура, великі салі, широкі вікна, багато повітря і світла. Напис у чеській мові каже, що це „школа імени Т. Г. Масарика з чесько-словацькою мовою навчання". Отже людність мадярська і румунська, школа

Д-Р ЮЛІЙ ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

Митрополит Шептицький і Закарпаття.

З МОЇХ СПОГАДІВ.

~~Маленька Закарпатська Україна здобула~~ державну самоуправу і внаслідок цього Україна й українська справа стала голосна в цілому світі. Але ще не так давно світ не знав майже нічого про Україну, що вже й казати про Закарпатську Україну, де українську національну свідомість придушили мадяри, які в часі світової війни заборонили навіть уживати українську азбуку. Все те приводить мені на гадку ~~деякі моменти, які хочу тут навести.~~

Дня 22. лютого 1899 р. іменували станиславівським владикою молодого вченого (д-р фільософії, права й теольоґії), ігумена оо. Василіян Андрея гр. Шептицького, що хоч вихований на чужині і серед чужого нам окружения на підставі власних студій та історії свого роду став свідомим українцем, вернувся до обряду своїх батьків і до свого українського народу, серед якого його великі предки займали визначні становища і лишили чималі заслуги.

Молодий владика прийшов до Станиславова вже з готовим великим пляном праці для національного освідомлення свого народу: зединення його під церковним і національним оглядом. Його діяльність у цьому напрямі тут, у краю, загально відома. Але при цьому він не забував за Наддніпрянську Україну. Їздив туди кілька разів „інкоґніто", і крім цього склав плян наверпення Холмщини і згуртував усіх священиків - холмщаків з тим, що на випадок заведення в Росії конституційного ладу, вони мали вернутися кожний до своєї парохії на Холмщині, в якій передтим був парохом. Мав на увазі й інші країни, де живуть українці. Орґанізував церкву в Америці, висилав туди священиків, орґанізував єпископства. Першим єпископом у Злучених Державах став його вибранець С. Ортинський і в Канаді Н. Будка. Сам особисто їздив до Америки, щоб візитувати церкву і пізнати тамошні церковні і національні відносини. Особисто візитував і буковинські парохії.

Памятав також і про Закарпатську Україну, що була тоді під Мадярщиною. Вже з самого початку, від першої хвилини назначення його станиславівським єпископом він порішив навязати з нею тісні взаємини, щоб переломити той кордон, яким мадярська влада замкнула її перед світом і в першу чергу перед спробами національного освідомлення і церковного та національного зближення з Галичиною.

Перший крок у цьому напрямі владика зробив зараз після свого призначення. Згідно з нашим обрядом, щоб поставити в єпископи треба трьох єпископів - святителів. В Галичині було взагалі лиш три єпископства, тому як котрий владика помер, і треба було поставити нового, українські єпископи мусіли запрошувати до чину посвячення як третього єпископа поляка. Це вже так було ввійшло у звичай і традицію, що здавалося, інакше вже й не може бути. Новий владика перший забажав, щоби його поставили в єпископи 3 владики гр.-кат. обряду. Він використав це, щоби навязати взаємини з Закарпаттям. І виїхав на Закарпаття, щоб запросити на свого священия до Львова обох владик пряшівського й ужгородського. При цій нагоді владика відвідав василіянські монастирі і познайомився і навязав зносини з тамошніми духовними колами.

Владика відвідав також і протоігумена закарпатських Василіян, що урядував тоді в монастирі у Чернечій Горі, біля Мукачева, і під впливом владики Андрея о. протоігумен став свідомим українцем та його захоплення нашим владикою і звязки з ним не припинилися.

Оба закарпатські владики-мадярони приняли нашого владику дуже чемно заявляючи велику радість з його відвідин та обіцяли прибути на його свячення.

Правда, з цього ніщо не вийшло, бо на сам день свячення будапештенський кардинал назначив зїзд мадярських єпископів у Будапешті й оба закарпатські владики туди поїхали, але навязані з Закарпатською Україною взаємини не припинилися і мали великий вплив на її освідомлення. З того часу львівські богослови постійно листувалися з закарпатськими.

До львівської духовної семинарії наш владика, вже як митрополит у Львові приняв богослова Нярадія з Бачки, крижевацького єпископа, батька і духового провідника наших бачванців і кольоністів у Босні і Герцеговині, теперішнього першого єпископа Карпатської України. Навязання взаємин з Закарпаттям кирило-методіїськими зїздами на Моравії, в яких закарпатське духовенство брало участь, дружня співпраця нашого Митрополита з владикою Гебоем, зїзди єпископів у Львові і в Римі, це все послідовні кроки у пляновій праці нашого Митрополита.

При нагоді приходить мені на гадку проґульку на Закарпатську Україну, яку я уладив у наші Зелені Свята в 1908 р. Як молодий кандидат адвокатури я практикував тоді в канцелярії мого стрийного брата, посла до сойму і державної ради, адвоката д-ра Евгена Олесницького у Стрию. Кожну одиницю, що надавалася до праці, запрягали там до роботи. Я був там заступником голови „Сокола", працював у політичній організації, кооптували мене до виділу „Просвіти", що під проводом д-ра Евгена Олесницького була тоді справжньою централею праці у Стрийщині, праці освітньої, економічної і політичної. Мені припало завдання люструвати читальниці округи, до якої належала тоді і Сколівщина. Цей обовязок я виконував совісно, бо — як свідчать друковані звіти філії „Просвіти" в Стрию — я обїхав тоді всі читальні і то навіть найдальші у Скільщині.

(Докінчення буде).

зацікавленнями, але його ролю треба розглядати більш формально, як опікуна „Легіону“. Не виключене, що „українську декларацію“ підпишуть також представники деяких католицьких організацій польської молоді. Проголошення декларації слід сподіватися на кінець січня ц. р.

*

Чутка про ініціятивну ролю **мін. Понятовського** і **воєводи Юзевського** в справі декларації — видумана: факт лише, що зближені до мін. Понятовського волинські організації молоді під кермою п. **Банаха** вступлять до порозуміння і підіймуть активну працю на українському терені. Мусимо підкреслити, що акцію польської молоді намагаються торпедувати... **молоді москалі** у Варшаві, про що згодом поінформуємо докладніше. Тоталістичний **„Зачин“**, як орган полк. Венди, декларації не підпише, не зважаючи на виразні симпатії.

Ініціятори декларації рахуються з ріжносторонніми перешкодами й атаками.

*

Пропаґандивної акції нової ґрупи піднялася м. ін. відома **Польська Аґрарна Аґенція.** Початки тої праці незручні. Оце в одному з останніх бюлетинів помістила ця аґенція неповажне інтервю з анонімовим українцем, що заломивши руки над „ґерманофільством“ українців, патетично висловив зворушеному ред. П. А. А. погляд, що **„Русь ще найлекше договориться колись з ляхом...“**

Після такого „інтервю“ слід побажати розумній польській ініціятиві — більш політично вироблених пропаґандистів.

У Варшаві звертають увагу на факт, що молоді польські україністи в політичному розумінні цього слова — поминули ред. В. Бончковського і його пресу.

КТВ.

З польської преси.

Пан кореспондент „Ґазети Польської“ у Карпатській Україні.

Отой кореспондент — це захований за скромними буквами в. ль. чоловічок. Дали бідоласі пару золотих та жмінку відповідних інструкцій і казали їхати в Карпатську Україну. Бо ще мало спрепарованих спеціяльно телеграм ПАТ-а про „зненавідзони ржонд Волошина“, про „боюфкі терористуф украіньскіх“ і т. д. Треба, щоб „власний кореспондент“ польського півофіційного органу написав польським читачам усю „правду“ про Карпатську Україну. Пан „в. ль.“ не в тімя битий: поїхав, побачив і написав... Ушкварив такий репортаж, що редактор „Газети Польскої“ аж прицмокнув. Передовсім пан в. ль. подав усе, що писав з Карпатської України, у знаках наведення. Отже Карпатська Україна у нього „держава“, Хуст — „столиця“, о. Волошин — „премієр“, мін. Ревай — „міністр“, рада міністрів — „рада“ і т. д. Подумайте, який легкий спосіб обезцінити, здискредитувати, просто знівечити. Чи після того ґеніяльного репортажу хтонебудь може ще вірити чи хочби навіть думати, що там, за Карпатами є справді якась держава, якийсь уряд?...

Передовсім такий міністр Ревай не сидить дома, не пильнує бюра. Пан кореспондент „Газети Польскої“ хотів конче з ним поговорити, а його нема і нема.

„Чужинний журналіст, — читаємо — що пробуває за границею, звик починати свою працю від офіційного зголошення свого приїзду шефові власне такого уряду (тобто уряду пропаґанди — Ред.). Тому телефоную до президії ради міністрів і довідуюся, що д-ра Комаринського нема, бо виїхав... до Берліна. Телефоную за два дні — ще не вернувся. Чекаю ще два дні. Вернувся, вже урядує. Але пізна година, тому відкладаю відвідини на завтра. Ранком я в голю будинку президії ради міністрів. Тут повно членів „Січи“ в сірих одностроях. „Чи є д-р Комаринський?“ — питаюся першого з краю. — „Нема“. — „А де?“ — „У Берліні.“ — „Хто його заступає?“ — „Романюк, але і його нема. Він теж у Берліні.“ Я мешкав у Хусті, звідки, як відомо, до Берліна дуже далеко. Якщо не для д-ра Комаринського, то для мене. Так вийшло, що польський журналіст не склав візити шефові пропаґанди.“

Ну, чи можна брати поважно такого міністра? Польський журналіст чекає на нього два дні і потім ще два дні, а він сидить собі... у Берліні. Так, власне у Берліні після трьох крапок. Ви знаєте, що пан в. ль. у такий делікатний спосіб хотів сказати? Всякі ендеки пишуть ясно, виразно, а пан в. ль. — три крапки і розумійте язици. Власне: пан кореспондент „Газети Польскої“. Каже пан в. ль., що йому так далеко до Берліна. Може бути. Але декому з його високопоставлених земляків напевно було ближче і не тільки до Берліна.

Або поїхав пан кореспондент до містечка, що колись звалося Акна Слятіна. Тепер Слятинські Доли. Каже, що це 80 км. від Хусту на карпатоукраїнсько-румунському пограниччі. Вступив до невеличкого ресторану. Власник — мадяр.

„На салі і при буфеті крутиться багато селян. Всі без винятку говорять або по румунськи або по мадярськи. Малощо не напроти того ресторанчика стоїть чудовий триповерховий будинок. Новочасна архітектура, великі салі, широкі вікна, багато повітря і світла. Напис у чеській мові каже, що це „школа імени Т. Г. Масарика з чесько-словацькою мовою навчання“. Отже людність мадярська і румунська, школа

Д-Р ЮЛІЙ ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

Митрополит Шептицький і Закарпаття.

З МОЇХ СПОГАДІВ.

Дня 22. лютого 1899 р. іменували станиславівським владикою молодого вченого (д-р фільософії, права й теольогії), ігумена оо. Василіян Андрея гр. Шептицького, що хоч вихований на чужині і серед чужого нам окруження на підставі власних студій та історії свого роду став свідомим українцем, вернувся до обряду своїх батьків і до свого українського народу, серед якого його великі предки займали визначні становища і лишили чималі заслуги.

Молодий владика прийшов до Станиславова вже з готовим великим пляном праці для національного освідомлення свого народу; зединення його під церковним і національним оглядом. Його діяльність у цьому напрямі тут, у краю, загально відома. Але при цьому він не забував за Наддніпрянську Україну. Їздив туди кілька разів „інкогніто“, і крім цього склав плян навернення Холмщини і згуртував усіх священників - холмщаків з тим, що на випадок заведення в Росії конституційного ладу, вони мали вернутися кожний до своєї парохії на Холмщині, в якій передтим був парохом. Мав на увазі й інші країни, де живуть українці. Організував церкву в Америці, висилав туди священників, організував єпископства. Першим єпископом у Злучених Державах став його вибранець С. Ортинський і в Канаді Н. Будка. Сам особисто їздив до Америки, щоб візитувати церкву і пізнати тамошні церковні і національні відносини. Особисто візитував і буковинські парохії.

Памятав також і про Закарпатську Україну, що була тоді під Мадярщиною. Вже з самого початку, від першої хвилини назначення його станиславівським єпископом він рішив навязати з нею тісні взаємини, щоб розломити той кордон, яким мадярська влада замкнула її перед світом і в першу чергу перед спробами національного освідомлення і церковного та національного зближення з Галичиною.

Перший крок у цьому напрямі владика зробив зараз після свого призначення. Згідно з нашим обрядом, щоб поставити в єпископи треба трьох єпископів - святителів. В Галичині було взагалі лиш три єпископства, тому як котрий владика помер, і треба було поставити нового, українські єпископи мусіли запрошувати до чину посвячення як третього єпископа поляка. Це вже так було ввійшло у звичай і традицію, що здавалося, інакше вже й не може бути. Новий владика перший забажав, щоби його поставили в єпископи 3 владики гр.-кат. обряду. Він використав це, щоби навязати взаємини з Закарпаттям. І виїхав на Закарпаття, щоб запросити на свого священня до Львова обох владик пряшівського й ужгородського. При цій нагоді владика відвідав василіянські монастирі і познайомився і навязав зносини з тамошніми духовними колами.

Владика відвідав також і протоігумена закарпатських Василіян, що урядував тоді в монастирі у Чернечій Горі, біля Мукачева, і під впливом владики Андрея о. протоігумен став свідомим українцем та його захоплення нашим владикою і звязки з ним не припинилися.

Оба закарпатські владики-мадярони приняли нашого владику дуже чемно заявляючи велику радість з його відвідин та обіцяли прибути на його свячення.

Правда, з цього нішо не вийшло, бо на сам день свячення будапештенський кардинал назначив зїзд мадярських єпископів у Будапешті й оба закарпатські владики туди поїхали, але навязані з Закарпатською Україною взаємини не припинилися і мали великий вплив на її освідомлення. З того часу львівські богослови постійно листувалися з закарпатськими.

До львівської духовної семинарії наш владика, вже як митрополит у Львові приняв богослова Нярадія з Бачки, крижевацького єпископа, батька і духового провідника наших бачванців і кольоністів у Босні і Герцеговині, теперішнього першого єпископа Карпатської України. Навязання взаємин з Закарпаттям кирило-методіїськими зїздами на Моравії, в яких закарпатське духовенство брало участь, дружня співпраця нашого Митрополита з владикою Гебоем, зїзди єпископів у Львові і в Римі, це все послідовні кроки у пляновій праці нашого Митрополита.

При нагоді приходить мені на гадку прогульку на Закарпатську Україну, яку я уладив у наші Зелені Свята в 1908 р. Як молодий кандидат адвокатури я практикував тоді в канцелярії мого стрийного брата, посла до сойму і державної ради, адвоката д-ра Евгена Олесницького у Стрию. Кожну одиницю, що надавалася до праці, запрягали там до роботи. Я був там заступником голови „Сокола“, працював у політичній організації, кооптували мене до виділу „Просвіти“, що під проводом д-ра Евгена Олесницького була тоді справжньою централею праці у Стрийщині, праці освітньої, економічної і політичної. Мені припало завдання люструвати читальняні округи, до якої належала тоді і Сколівщина. Цей обовязок я виконував совісно, бо — як свідчать друковані звіти філії „Просвіти“ в Стрию — я обїхав тоді всі читальні і то навіть найдальші у Сколівщині.

Дві з тих читалень, у Жупанні і Климці, находилися, правда в стрийському повіті, але були вже за Карпатами, по мадярському боці. Там я стрічав селян з Закарпаття. Говорив з ними. Зацікавили мене дуже тамошні обставини і я вирішив відбути прогульку на Закарпаття. Я дібрав собі трьох товаришів, директора Молочарського Союзу зі Стрия, Дениса Сембратовича, і двох академиків: Мусікевича і Савицького. Ми вибралися залізницею до Мукачева.

(Докінчення буде).

чеська, а „держава" — „Карпатська Україна". Чому?"

Це одно з тих багатьох „чому", на які відповіди пан в. ль. не зрозуміє. Але то не у відповіді причина. Трудно. Не хочемо з відомих причин поставити пану в. ль. аналогічного питання. А хто зна, чи не промовило б до нього... Часом буває...

Коли пан в. ль. пише про карпатоукраїнський уряд у знаках наведення, то ясно, що він дуже здивований, що той уряд дуже популярний у Карпатській Україні. Він не вірить „Новій Свободі", коли вона пише, що людність ситуаціністично приймала міністра Ревая в часі його поїздки по краю. Розуміється: адже ПАТ каже, що „ржонд Волошина зненавідзони".

Ще один уривок для характеристики кореспонденції пана в. ль.

„Раптом чую за собою пронизливий звук клаксону. Відступаю набік. Праворуч зі швидкістю 120 км. мчить чудова чорна лімузина. Реєстраційний знак: Р — 2. Отже державний самохід. Перше число зарезервоване для самого Волошина, Ревай мусить задовольнитися другим числом."

Ні, сховайтеся всякі кореспонденти і спеціяльні висланники Таймс-ів, Тан-ів і Матен-ів, що шляєтеся по світі! Сховайтеся всякі Нікербокери тай взагалі ловці політичних сензацій! Чи замітив хтонебудь з вас, що міністр Ревай їздить лімузиною ч. 2., не ч. 1., яка зарезервована для премієра Волошина? І де та „Газета Польска" викопала такого бистроума? Треба побоюватися, що хлопа так і вхоплять до якогось концерну Герста. Карієра мурована! Але що тоді „Газета Польска" зробить?

Підстава до розвязки східної проблеми.

„Век Нови" (з 11-го січня п. р.) умістив статтю про польську східну політику п. наг. „Плечами до Сходу. — Роля окраїн у великодержавній політиці". Автор тієї статті стверджує, що польська політика займалася досі західніми справами залишаючи облогом схід. Чому? — питається. — Чому польська політика довела до того стану, що, чого „не можна заперечити, український інструмент", який поляки „могли 20 літ формувати й виховувати", тепер виховлюється їм з рук. І відповідає:

„Отож гадаємо, що тут головною причиною був і є стан східніх окраїн... Для Польщі, що хоче вести чинну політику супроти Росії, підстава всяких політичних дінь знаходиться на східніх окраїнах. Тут мусять бути і „вихідні точки" й „атракційні осередки" й „огнища". Але до тієї цілі ті окраїни не надавалися і ще сьогодні не надаються."

Йдучи за думкою Бісмарка, що взявся б розвязати польську проблему на землях царату, але під умовиною, що польська справа зникне з меж Німеччини, автор статті у „Веку" твердить:

„Польська політика не раніше могтиме позволити собі на великі східні операції, аж матиме розвязані руки на власних східніх землях... При цьому треба підкреслити, що „опанування східніх окраїн" зовсім не є однозначне з нормалізацією чи пактом, заключеним з групою українських політиків. Це „опанування" треба розуміти у найповнішому змислі, отже справжня супрематія державного елементу, справді панівне становище польської державної і політичної культури, справді рішальне значіння польської сили. „Опанувати" окраїни значить створити тут не тільки сильне запілля для зовнішного діяння, але і стан, що виключав би небезпеку всяких плутанин і неспокоїв, ферментів та іррeденти на випадок, якби по той бік Збруча створилася не уявна українська держава, та в Мінську справжня столиця справжньої Білоруси."

Автор твердить, що до такого „опанування" окраїн треба вести спеціяльну політику і радіє, що така політика вже започаткована. Це — створення... Секретаріяту Порозуміння Польських Суспільних Організацій. „Не відірвані концепції, але польський стан посідання — читаємо — це ключ й умовина всякої дальшої ініціятиви". Тобто підстава для розвязки східної проблеми для Польщі по думці автора з „Веку Нового" — це політика СППОС-у. Словом те, про що ми вже начиталися багато в усій польській пресі найріжнороднійших політичних відтінків від ендеків до демократів: у Польщі нема і не може бути української справи.

Самоуправні вибори.

ПЕРЕМОГА УКРАЇНЦІВ ПІДЧАС ВИБОРІВ ДО МІСЬКОЇ РАДИ В БОРИСЛАВІ.

В неділю 8. ц. м. відбулися вибори до міської ради в Бориславі при великім зацікавленні населення. Місто вибирало 40 радних. Зголошено 4 важні листи: дві польські (ч. 1, ОЗН під назвою Християнський Господарський Бльок і ч. 2. ППС разом зі „звйонзком"-ом умових робітників), одну українську листу (ч. 3. український виборчий комітет) та одну жидівську листу (ч. 4. жидівський виборчий комітет). Управнених до голосування було 23.374 осіб, у голосуванні взяло участь понад 18.000 осіб, себто коло 75%. Висліди виборів: **українська листа ч. 3. здобула 6 мандатів** (давніше 4 мандати), **польська листа ч. 1. — 4 мандати** (давніше 9 мандатів), **польська листа ч. 2 — 19 мандатів** (давніше 17 мандатів) і **жидівська листа ч. 4. — 11 мандатів** (давніше теж 11 мандатів).

Міські вибори виявили, що українці перемогли, здобуваючи два нові мандати, бо йшли до виборів спільною лавою. Далі міські вибори виявили перевагу ППС і програну ОЗН-у. Жиди зберегли свій дотеперішній стан.

З української листи війшли радними: п. Когут, п. Драган, п. Лейбич, п. Яворський, п. Лабзяців і проф. Григорійчук.

Крім того в неділю 8. ц. м. відбулися вибори до міських рад у Блажовій і Тичині пов. Рящів. У Блажовій людовці здобули 7 мандатів, ОЗН 3 мандати, жиди 2 мандати; у Тичині ОЗН здобув 7 мандатів, людовці один мандат, безпартійні 1 мандати.

Радієва промова премієра о. д-р Волошина у Свят Вечір.

На Святий Вечір, в год. 17.30 всі чеські та словацькі радіовисильні надали українську частину промови президента Гахи з 24. грудня 1938; опісля промову премієра о. д-ра Волошина.

„На початку Нового Року — почав премієр — витаю горячо всіх карпатських українців та братів чехів і словаків. У минулому році пережили ми важкий біль, але завдяки Божому Провидінню, ми видержали його і пережили.

Новий державний устрій усунув зпоміж нас спори, недовіря й тертя, витворив взаємне довіря. Тепер стоїмо перед наймилішими святами — першими святами у своїй державі. Наша держава стрічає новий рік з великими надіями. З Божої ласки ми дістали свободу. Хай це буде для нас найбільшою заплатою за всі наші болі.

У новому році маємо вибрати сойм. Я бажаю, щоб цей сойм був згідний з ідеалом першого державного теоретика Платона, щоб ми могли відсунути всі хитрі задуми й змагання сусіда. Платні агенти цього останнього „русскі", вели маси в доми неволі. Але нарід лишився вірний своїй землі, хоч віддав 40.000 українських душ мадярам.

Молю Бога, щоб нарід і в майбутньому не вірив ніяким чужим агентам, щоб вірив у жовто-блакитний прапор. Хто знає й любить своє, того ніхто не заманить.

Щиро дякую нашим братам, зокрема українській еміграції, що в тяжкі для нас хвилини прийшли нам з моральною й матеріяльною допомогою. Дай, Боже, щоб новий рік приніс нам нові цінні осяги."

—o—

Карпатська Україна вітає О. Олеся.

(Власна кореспонденція).

Хуст, 3. січня 1939.

Сьогодні відбулося тут величаве святкування 60-літнього ювилею О. Олеся, якого запросили на цей день до Хусту. На честь поета виставлено вперше його драматичну поему „Понад Дніпром", у присутності премієра д-ра А. Волошина, начальника Міністерства Освіти А. Штефана та інших вищих урядових осіб Карпатської України (міністр Ревай був у тому часі у Празі).

На спеціяльну увагу заслуговує праця „Нової Сцени", що виставила „Понад Дніпром". Цей молодий театр, під кермою освіченого й талановитого режисера-балетмайстра Володимира Лібовицького, дав чудові сцени з цієї фантастичної поеми і прекрасний балет.

Театр був повний. Ювилята і владу овацийно вітали. П.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ ДО МІСЬКИХ РАД.

На терені львівського воєвідства розписані вибори до міських рад в Ярославі і Самборі — 15. січня п. р., у Лежайську, Куликові і Мостах Великих — 22. січня, в Немирові — 5. лютого, в Раві Руській і Угнові — 12. лютого, в Жовкві — 19. лютого, в Сокалі і Белзі — 8. березня, в Яричові Новім — 4. квітня.

ВИСЛІДИ ВИБОРІВ ДО ГРОМАДСЬКИХ РАД НА ВОЛИНІ.

До 4. ц. м. відбулися вибори в 166-ох виборчих округах у луцькому повіті. У виборах вибрано 2.471 радних і стільки заступників. Зпоміж вибраних є 1.345 українців, 864 поляків, 155 німців, 52 чехів і 55 інших національностей.

Алькоголь і тютюн спиняють умовий розвиток

Інцидент під Мукачевом зліквідовано.

НЕ БЕРУТЬ НА СЕБЕ ВІДПОВІДАЛЬНОСТИ...

Мадярський уряд повідомив про подробиці інциденту німецьке й польське посольство та вислав до Праги протест, в якому підкреслив, що не бере на себе відповідальности за можливі наслідки інциденту. Мадярська рада міністрів рішила поробити всі можливі кроки, щоб забезпечитися перед подібними несподіваними атаками на інших граничних відтинках.

МАДЯРСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

Мадярський шарже д аффер зложив протестаційну ноту на руки посла Крно, який приняв його в імени мін. Хвальковського.

Нота скидає відповідальність за втрати в людях і матеріяльні шкоди на праський уряд та заповідає, що поробить заходи, щоб у майбутньому такі несподіванки не заскочили населення.

МІШАНА КОМІСІЯ.

Посол Крно висловив погляд, що є це чисто льокальний інцидент. На місце вислано вищого старшину, щоб припинити акцію з чеського боку. Він обіцяв гостро покарати винуватців та запропонував утворити мішану комісію, на що Мадярщина погодилася.

НЕВТРАЛЬНА СМУГА.

МІШАНА КОМІСІЯ ДІЙШЛА ДО ПОРОЗУМІННЯ У СПРАВІ ІНЦИДЕНТУ. РІШЕНО ВИМІНЯТИ ПОЛОНЕНИХ ТА ВИЗНАЧИТИ ПО ОБОХ БОКАХ КОРДОНУ НЕВТРАЛЬНУ СМУГУ. ОБІ СТОРОНИ ПРИНЯЛИ ЦІ УМОВИНИ.

Чесько-словацький військовий атташе відвідав заступника шефа II. відділу ген. штабу в Будапешті та обговорив з ним ситуацію після інциденту. Обі сторони висловили надію, що на майбутнє вдасться запобігти подібним інцидентам.

Чеські війська евакуували околицю Мукачева.

Не мадяри нарушували кордони, лиш...

„терористи Волошина" в чеських одностроях.

Мадяр. джерела подають до відома, що „терористи Волошина" дотепер кілька разів переходили границю, нападаючи на села по мадярському боці.

8. грудня м. р. дійшло до сутички з терористами в селі Радванці коло Ужгороду. За кілька днів у цій самій місцевости дійшло до сутички між терористами і граничною сторожею, що дістали поміч та вспіли прогнати „відділи Волошина". В грудні чехи уладжували постійні перестрілки в околиці Ужгороду й Мукачева, щоб тримати доокличне населення в постійному страху. 20. грудня військове командування перенеслося з Ужгороду; тоді терористи вдерлися на мадярську територію.

Провід „терористів Волошина" є в руках міністра Ревая. Терористи були дотепер убрані по цивільному — тепер вони носять чеські військові однострої. (!)

В околиці Мукачева чимало терористів попало в полон. В тутешніх політичних колах твердять, що гостра протимадярська кампанія, яку вела чесько-словацька преса, не зважаючи на приязні заяви керманичів чеської політики, мала на меті приготовити збройну акцію."

——o——

агенти — вибили шиби в будинку польського консуляту.

Уряд Карпатської України наказав перевести негайно доходження, щоб викрити винуватців і висвітлити справу. Премієр о. д-р Волошин доручив висловити дипльоматичному представництву Польщі від імени Карпатської України жаль з приводу цього інциденту.

МАНІФЕСТАЦІЯ У СЕВЛЮШІ.

У Севлюші відбулася велика маніфестація місцевих відділів „Української Національної Ради" і „Карпатської Січи". У цьому святі взяло участь понад 2.000 осіб. У ньому взяв участь управитель міністерства віроісповідань, шкільництва й народньої освіти Августин Штефан, як представник премієра, та секретар ред. Іван Рогач.

Витаючи приявних в імени премієра А. Штефан закликав усіх, щоб вірно служили Батьківщині й боронили її інтегральности. Від „Карпатської Січи" промовляв секретар Іван Рогач.

Маніфестація пройшла дуже величаво.

ДИПЛЬОМАТИ ВЕЛИКОДЕРЖАВ У ХУСТІ.

До Хусту приїхав представник французького посольства Жан Ля Руе та секретар американського посольства.

РЕДАКТОР „ТАЙМСУ" ВИСЛОВЛЮЄ СИМПАТІЮ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ.

Редактор „Таймсу", який приїхав до Хусту, заявив, що англійська публична опінія є по боці українців, як взагалі по боці народів, що змагаються за незалежність.

12.000 СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ МАНІФЕСТУЄ.

З нагоди переїзду мін. Ю. Ревая відбулись у цілій Карпатській Україні маніфестації солідарности з карпатоукраїнським урядом та українським народом. Ці маніфестації зорганізувала Українська Національна Рада; взяло в них участь 12.000 селян і лісових робітників.

БУДУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИМ ТЕМПОМ.

Майже всі центральні уряди з Ужгороду евакуовано до нової столиці Карпатської України, до Хусту. Одначе для них не вистачало будинків і уряд приказав побудувати відповідні приміщення.

За 6 тижнів американським темпом побудовано цілий бльок і вже дотепер стоїть готових 7 великих деревляних будинків. Канцелярії солідні, теплі і на днях перейде туди багато урядів, що увільнити тимчасово заняті шкільні будинки.

Вісти з Карпатської України.

ПЕРЕДВИБОРЧІ НАСТРОЇ.

Пресова Служба Карпатської України повідомляє:

Карпатська Україна приготовляється до соймових виборів. Будуть це перші вибори у своїй автономній державі і населення вповні уявляє собі вагу того моменту.

Хоч речинець виборів ще не установлений, настрій передвиборчий вже помітний. Але якже відмінний від тої передвиборчої кампанії, якої свідками ми були за попередніх 20 років! Давніше їздили по селах всякі партійні агітатори та обіцянками, алькоголем і грішми старалися переконувати, що лиш їх партія спасе край, що на їх листі лиш чесні люди, а кандидати противників — це злочинці, хабарники, зрадники... Нераз останнім „переконливим" аргументом був ніж або кіл, вирваний з плота.

Партійництво, що так розбивало наш нарід, пропало на віки. І якщо хтось плаче за партійництвом, то лиш ті, що через нього шукали собі наживи.

А нарід сам відітхнув, немов камінь звалився з його грудей. Село перероджується. Куди лиш не доводилося мені поїхати, стрічав людей з жовто-блакитними стрічками на грудях, всюди лиш довелося чути побажання, щоб при виборах ставлено одну українську листу. Говорять громадяни: „Не може бути іншої листи, бо всі ми одно: українці, і всі за нашою українською владою."

Зворушливі і такі правдиві були слова старенького дідуся Сидора Росохи, які він промовив на зборах у Нижньому Бистрому: „Люди, довго ми ходили чужими дорогами і партіями, аж тепер найшли нашу дорогу. У нас може бути лиш одна партія: українська, з одною програмою: добро українського народу."

А це нині слова цілої Карпатської України.

30 ПОСЛІВ ДО СОЙМУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Карпатоукраїнський міністр Ю. Ревай дав інтервю представникові „Ессенер Національцайтунг" про майбутні вибори до карпатоукраїнського сойму, що відбудуться найпізніше з кінцем березня. Український уряд хоче, щоби в соймі засідало 30—35 послів, тобто один посол на 20.000 громадян. Німці будуть заступлені одним послом, хоч не дістає їм виборчого числа. Також мадяри матимуть одного посла. Не може бути сумніву про те, що українці у своїй федеративній державі однодушно висловлять довіря своїй рідній владі з о. Волошином і Реваєм на чолі.

ПРОПОЗИЦІЯ ВИМІНИ УЖГОРОДУ Й МУКАЧЕВА?

У мадярській пресі появилась поголоска, буцімто карпатоукраїнський уряд запропонував мадярському виміняти Ужгород і Мукачів на 27 карпатоукраїнських громад, але мадярський уряд не приняв цієї пропозиції.

Ця вістка робить враження мало правдоподібної.

У ПОЛЬСЬКОМУ КОНСУЛЯТІ У СЕВЛЮШІ ВИБИЛИ ВІКНА.

К. У. П. (Карпатоукраїнська Пресова Служба) повідомляє:

Підчас маніфестації УНР і „Карпатської Січи" в Севлюші трапився дуже загадочний інцидент: Невикриті досі особи — мабуть чужі

НОВІ ЗДОРОВЕЛЬНІ УСТАНОВИ.

При краєвій лічниці у Кривій коло Хусту отворено дігностично-бактеріольогічну стацію. Завданням її є поміч у поборюванні пошесних хоріб та превентивний бій проти них.

На просьбу населення мукачівської та середнянської округи буде 15. січня ц. р. отворена районова лічниця в Середньому. Буде це вже десята лічниця в Карпатській Україні.

СТОЛИЦЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ В ЧИСЛАХ.

На основі статистики з 1930-го року мав Хуст 17.833 душ населення. З того українців 9.301 (52.25%), чехів і словаків 1.490 (8.36%), жидів 4.537 (25.43%), мадярів 1.383 (7.76%), німців 732 (4.10%), інших 22 (0.12%), чужинців 368 (2.05%). По віроісповіданні було в 1930 році: греко-католиків 7.491 (42.10%), ізраелітів 4.821 (27.00%), римо-католиків 2.698 (15.03%), православних 1.810 (10.30%), реформатів 509 (2.86%), безвіроісповідних 504 (2.83%).

Хуст зростав постійно від 1930-го року, крім того число його мешканців піднеслося значно через те, що він став столицею. Нині уряди оцінюють число мешканців Хусту на 30.000, отже на стільки, як Ужгород в останньому часі.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ЯЛИНКА В СТОЛИЦІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Дня 31. грудня поставлено й освітлено в Хусті першу українську ялинку в користь бідних дітей.

ГЕН. ПОПОВ НЕ ВІВ НІЯКИХ ПЕРЕГОВОРІВ У ХУСТІ.

КУП повідомляє в Хусту:

Деякі празькі та закордонні часописи принесли вістку про поїздку провідника донських козаків ген. Попова у Карпатську Україну та про якісь переговори. З урядових кол Карпатської України подають, що ген. Попов у Карпатській Україні не був і ніяких переговорів не вів. Становище уряду Карпатської України до проблеми Великої України було сформульоване в заяві премієра о. д-ра Волошина й воно залишилося таке теж і надалі.

РЕНТИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ГУЦУЛЬСЬКОГО ПОВСТАННЯ.

Підчас Різдвяних Свят відсвяткувала Карпатська Україна роковини гуцульського повстання проти мадярів у 1919. р. Для вшанування повстання побудують в Ясіню памятник. Уряд признав інвалідам-учасникам повстання інвалідські ренти, такі самі, як інвалідам зі світової війни.

РАЙОНОВИЙ ЗІЗД „КАРПАТСЬКОЇ СІЧИ" В УНІГОВІ.

Дня 1. січня відбулися великі збори „Карпатської Січи" в Унігові при участи коло 3.000 людей з дванацяти сіл (Унігів, Буштин, Бедевля, Тячів, Теребля, Дулово, Н. Барово, Вишків, Тересва, Чумальово, Кричово, Угля). По богослужбі і панахиді за полеглих в обох церквах — греко-католицькій і православній відбулося посвячення прапору. Потім уладжено похід вздовж села, котрий спинився на футболевій площі, де була також поставлена українська ялинка. Високопатріотичну промову виголосив о. Станинець. Збори відкрив окр. командант „Січи" Миколин, привіт склав головний командант Д. Клемпуш, привіт від уряду склав д-р Росоха, на що присутні відповіли спонтанним відспіванням „Многая літа" владі Карп. України. Свято закінчилось відспіванням національного гимну.

АСЕКУРАЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО „БЕСКИД" В ХУСТІ.

Українська господарська інституція, акційне асекураційне товариство „Бескид", розпочало свою діяльність у Хусті.

ПОЛОНИНИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Полонини в Карпатській Україні займають площу 80.000 га, з того коло 90% державні, а 10% власять приватні особи. Ланцюг полонин тягнеться вздовж Карпатської України, зпоміж них найбільші два комплекси: в Рахівщині, які розділює Тиса, то є: масив Чорногіря і Свидовець. Дальші, менші комплекси — це Боржава, полонина Красна і ще менший: полонина Рівна в Ужгородщині. Чим дальше на захід, тим менші полонини (Чорногіря вище 2.000, Рівна тільки 1.400 м. над морем). На більших полонинах випасається худоба влова (телиці, воли), а на таких, де мало води, випасаються вівці. В нижчих полонинських смугах (Квасівський Менчіл 1.300 м.) випасаються корови.

Ементальські сироварні дотепер находяться тільки в Рахівщині (Менчул і Рогнеска), де продукують річно к. двох вагонів ементальського сира.

ПРОМИСЛОВЦІ ЦІКАВЛЯТЬСЯ КАРПАТСЬКОЮ УКРАЇНОЮ.

Про зацікавлення промислом К. У. свідчать часті відвідини всякого роду промисловців. У найближчих днях приїде на Карпатську Україну цілий гурт промисловців. Фірма Батя, Злін, висилає свого представника для переговорів у ціли заложення філії для розбудови готелів; заступник фабрики Шкода хоче на місці переконатися про будування автомайстерень. Прибуде також італійський фабрикант Амадуччі, який хоче заложити на Карпатській Україні фабрику паперу.

НЕ ХОТЯТЬ ДО МАДЯРЩИНИ.

У звязку з делімітаційними переговорами зовсім чутка, що при поправі границь село Тростяник має бути відступлене Мадярщині. Премієра о. Волошина відвідала на днях делегація того села, ведена священиком та старостою, і предложила меморіял, підписаний всіми громадянами села, в якому вони просять, щоб їх село не було відлучуване від своєї батьківщини, Карпатської України.

Міністр Бек у канцлера Гітлера

В ОФІЦІЙНОМУ НАСВІТЛЕННІ ПАТ-А.

ПАТ повідомляє:

Вертаючись до Польщі, мін. Бек приїхав 5. н. м. в 15-ій год. до Берхесгадену та зложив візиту Гітлерові в Обезальцбергу, разом з директором міністерського кабінету Лубенським та польським амбасадором у Берліні.

Гітлер повитав мін. Бека при вході до своєї резиденції Бергтоф. Після повитання Гітлер перейшов з мін. Беком до свого кабінету, на розмову, в якій взяв участь мін. Рібентроп, амбасадори Ліпський та Мольтке і дир. кабінету Лубенський.

В год. 18.15 мін. Бек виїхав з Гітлерової резиденції з особами, що йому товаришили.

В НІМЕЦЬКОМУ НАСВІТЛЕННІ.

Німецьке Інформаційне Бюро підкреслює, що це зрозуміле, коли міністр закорд. справ заприязненої з Німеччиною держави шукає виміни думок з німецьким канцлером. В цій розмові порушено справи, які цікавлять обі держави. Всі сензаційні здогади на цю тему безосновні.

ГОЛОСИ ПРЕСИ ПРО ПОЇЗДКУ МІНІСТРА БЕКА ДО НІМЕЧЧИНИ.

„Обзор" з 8. ц. м. пише у вступній статті: Побут польського міністра закордонних справ Бека в Оберзальцбергу, зимовій резиденції канцлера і фірера Гітлера, не мав офіціяльного, службового характеру, він став службовим щойно пізніше, коли між німецьким та польським міністром закордонних справ прийшло до формальної конференції. Бек перебував якийсь час на відпустці на французькій Рівієрі. Здавалося, що свій побут у Франції Бек задумував використати для відновлення договору приязни з Францією, одначе ріжні півофіціяльні французькі голоси, зокрема „Тан", дали Бекові зрозуміти, що Франція готова лишити Німеччині вільну руку на Сході в заміну за невтральність на Середземному Морі, що викликало в новорічній „Газеті Польскій" репліку такого змісту, що французько-польська приязнь „переживе також тепер[illegible] фазу". В цій ситуації Бек не вертав уже че[illegible] Париж і не їхав через Італію, яка навіть у спр[illegible] подорожі графа Чяна питалася про думку [illegible]мецького уряду, тільки поїхав просто до Мін[illegible]ну. Візита Бека мала характер сензації, [illegible] брати під увагу недавні повідомлення про пол[illegible]сько-совітське зближення, до якого прийш[illegible] було на тлі польсько-мадярської боротьби [illegible] спільний кордон, проти іствування Карпатсь[illegible] України. Ця боротьба коштувала вже [illegible]сього міністра Каню дорого: він мусів піти [illegible] відставку, а крім того викликала німецько-пол[illegible]ські диференції. Міністр Бек зробив оце спро[illegible] прояснити німецько-польські відносини.

Мінхенський кореспондент **„Дейлі Те[illegible]граф"** телеграфує під датою 6. січня:

„Стріча Бека з Гітлером була першою [illegible] чехо-словацької кризи. Хоч офіціяльно про [illegible]ню розмову нічого не подають, все таки ст[illegible] вже відоме ось що:

Польський міністр закордонних справ [illegible]жав вияснити, чи Німеччина кладе ще вагу [illegible] німецько-польський договір з 1934 року. Тіль[illegible] час покаже, чи він дістав вдоволяючу відпові[illegible]

Зі своєї сторони Гітлер бажав почути [illegible]повідь на такі питання: 1) Відношення польсь[illegible]го уряду до німецької національної меншин[illegible] Польщі. 2) Польські зусилля дістати спіль[illegible] кордон з Мадярщиною; Німеччина вважа[illegible] питання вирішеним після віденського арбіт[illegible]жу. 3) Конфлікти між Польщею та Чехо-Слов[illegible]чиною на словацькому кордоні. 4) Значіння [illegible]видного наближення між Польщею та СССР. [illegible] Інтерес, що його Польща проявляє до Литв[illegible] до Мемелю. Одначе найважнішими проблем[illegible] були українська справа і польський корид[illegible] Ще невідомо, наскільки відповіди Гітлера [illegible]волили в даній випадку Бека. В польських [illegible]лах настрій дещо більше оптимістичний. Са[illegible] факт стрічі дає основу до надії, що буря, які[illegible]чікують на весну, може й не зірветься.

„Дайтше Рундшав" з 10. січня у власній [illegible]респонденції з Берліна повідомляє м. і.: В р[illegible]мові міністра Бека в Берхтесґадені з Гітле[illegible] та Рібентропом обговорено всі питання, які [illegible] чи так заторкують німецько-польські взаєм[illegible] отже обговорено відношення Польщі до Се[illegible]тів, **а також українську справу.** При цьому [illegible]ше значіння має факт, що німецько-польсь[illegible] договір з 1934 р. й далі буде чинником ла[illegible] Східній Европі, **який матиме на увазі всі опр[illegible] дані життєві домагання на тім просторі й [illegible] досить елястичний, щоб рахуватися зі вс[illegible] кожночасними потребами.**

Страшні катастрофи.

ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА У ФРАНЦІЇ.

В суботу 7. ц. м. вечором мешканці села Ля Шапель ан Сервай у Франції побачили дуже низько літак, що вдержував комунікацію між Ціріхом і Парижем. Нагло літак упав на горб між Ля Шапель і Сюрвіє. У катастрофі згинув летун, радіотехнік і один пасажир. Стюардеса (кельнерка) і одна пасажирка померли від ран у шпиталю. Крім того є ще 12 пасажирів ранених.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В ЕСПАНІЇ.

На залізничому шляху Більбао—Кастро Ердіяль, недалеко стації Трасалявіна відорвалися від поїзду три вагони, впали з насипу і розбилися зовсім. У катастрофі згинуло 7 осіб, а понад 20 було важко ранених.

ПОЖЕЖА В КОПАЛЬНІ

З невідомих причин вибухла пожежа в копальні „Гібернія" в Сарішині у Німеччині, підчас якої згоріло 8 осіб. По довгій ратунковій акції вдалося пожежу загасити і видобуті звуглені тіла пятьох вуглекопів.

ЗУДАР АВТОБУСУ З МОТОРОВИМ ВОЗОМ.

У Східній Прусії поштовий автобус дістався на залізничім переїзді під моторовий віз. У катастрофі згинуло 2 особи, одна була важко ранена. З подорожніх моторового возу ніхто не ранений.

НАПІВ ЗАМЕРЗЛІ МОРЯКИ.

Недалеко румунського порту Мангалія рибалки завважили човен, що гойдався на хвилях моря. Рибалки притягнули його до берега і ствердили, що це совітська моторівка „Нева", в якій знайшли 5-ох напів замерзлих со[illegible]ських моряків. „Нева" виплила ще 30. гру[illegible] 1938 р. з Херсону до Одесси, але сильні [illegible] загнали її на прибережні води Румунії.

ВИБУХ ПЕКОЛЬНОЇ МАШИНИ.

В дільниці Букарешту Пандy дійшло [illegible]ділю 8. ц. м. вечором до страшного вибу[illegible] одним з домів. Пожежна сторожа приїхала [illegible] гайно на місце випадку і відкрила в домі [illegible]ну лябораторію, в якій мабуть працювали [illegible] зладженням пекольної машини. Підчас [illegible] в помешканні було двох мужчин, з яких [illegible] проф. Дімітреску помер від ран, а другий [illegible]нений втік.

ПОЖЕЖА НА КОРАБЛІ.

Корабель „Рімутака" розіслав радіоте[illegible]грами, що на його чердаку вибухла пож[illegible] Корабель находиться в полудневій части[illegible] хого Океану і везе 286-ох пасажирів. На [illegible] поспішили ріжні кораблі.

НАПАД НА КОРАБЕЛЬ.

На німецький корабель „Ганза" напали [illegible]тайські пірати на ріці Янтсекіян недалеко [illegible]суй. Пірати засипали корабель стрілами і [illegible]нили багато китайських пасажирів, а одного [illegible]ник убили. Нападений корабель відперся [illegible]нем і щасливо доплив до Шангаю.

БІЛА СМЕРТЬ ЛЕЩЕТАРІВ.

Недалеко місцевости Вальдорф [illegible] віна засипала прогулянку лещетарів. [illegible]шачи снігу згинуло 8-ох лещетарів.

Зі Сен Жан де Морієн надійшли вісти [illegible] в Пірінеях лявина засипала 7-ох лещета[illegible]

Підчас рятункової акції згинули два провідники.

В околиці Ґрайфенбурґ в Альпах лявіна засипала 8-ох селян. Завдяки негайній рятунковій акції вдалося врятувати двох живих селян. У Каринтії лявіна засипала 4-ох селян, які звозили сіно.

ЛЕТУНСЬКА І ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В АРҐЕНТИНІ.

На летовищі недалеко Буенос Айрес упав французький літак зі значної висоти і розбився. В катастрофі згинув летун та один подорожній.

Недалеко залізничої стації Ротіро зударилися два особові поїзди. Два ваґони зовсім розбиті. Одна особа згинула, 12 було ранених. До катастрофи дійшло тому, що один з машиністів не доглянув сиґналів з осторогою.

ТРАМВАЙ НАЇХАВ НА ДІМ.

У Штутґарті вискочив з рейок трамвай, переповнений подорожніми і наїхав на закруті вулиці на дім. 12 осіб ранених.

ЗУДАР 5-ОХ САМОХОДІВ.

На автостраді Авґсбурґ—Мінхен дійшло в понеділок 9. ц. м. вечором до самоходової катастрофи, в якій згинула одна особа, дві були ранені. До катастрофи дійшло внаслідок сильної мряки в околиці Лявтербах, де один самохід наїхав на другий. Опісля на оба самоходи наїхало ще три самоходи, бо шофери не доглянули перешкоди внаслідок мряки. Пожежна сторожа з Мінхен занялась усуненням перешкод.

ПОЖЕЖА ЛІСІВ У ЧІЛЄ.

В окрузі Меліпілля в Чілє вибухла грізна пожежа лісів на великому просторі і заподіяла велитенські шкоди. Пожежа знищила зовсім 8 хліборобсько-годівельних господарств. Рятункову акцію ведуть спеціяльні рятункові бриґади.

НАГЛА ПОВІНЬ В АНГЛІЇ.

В Англії температура підскочила нагло до 12 ступнів Цельзія. Внаслідок нагальної відлиги виступило з берегів 16 рік і затопили тисячі морґів поля і безліч домів по містечках і селах. У богатьох місцевостях стримано комунікацію, бо вода залила вулиці. Шкоди сягають кількасот тисяч фунтів штерлінґів.

СТРАШНА СПЕКА І ПОЖЕЖІ ЛІСІВ В АВСТРАЛІЇ.

У східній Австралії панує нечувана спека. В деяких містах температура дійшла до 47-ох ступнів Цельзія. У стейті Вікторія горять ліси внаслідок спеки. Пожежа знищила безліч домів і запаси дерева. Побоюються за долю багатьох мешканців.

Що писало „Діло“ 50 років тему.

Четвер, 10. січня 1889.

ГАЛИЦЬКИЙ СОЙМ.

Галицький краєвий сойм виявляє вже більшу рухливість і радить при значнішому комплеті. Посли поїздилися численно, раз задля пропінаційної справи, друге щоби показати особливу ревність перед новими виборами, та вкінці і задля забав у близьких мясницях... Крім пропінаційної справи мають полагодити з важніших справ: закон про слуги та про ремунерацію для катехитів. Внесок п. Романчука про руські ґімназії, учительські семинарії і народні школи, як і другий внесок про зміну соймового реґуляміну в користь руської мови не прийдуть, мабуть, зовсім на денний порядок.

КОЗАК АШИНОВ КОЛЬОНІЗУЄ...

„Вольний козак“ Ашинов, якому підчас ювілейного торжества хрещення Руси в Києві віддавали такі почести, показується не конче гідним поклонів гр. Ігнатієва, голови „Славянского Благотворительного Общества“. Як читаємо тепер в російських газетах, „атаман“ Ашинов вербував до Абісинії людей з Росії, обманював їх, що він там основав кольонію, обширну і дуже багату, що він воює з дикунами і має велику добичу і т. д. Звербувавши так легковірних з якоюсь-такою копійкою і завізши до Африки, покидав їх серед пустих безлюдних просторів і сам утікав. Нещасні жертви Ашинова мучаться там і живуть тільки з милостині абісинців, що їм з милосердя дають сирого рижу. Одна така жертва Ашинового обману, вислужений фельдфебель Самусіїв, якому вдалося спастися з „кольонії“ Ашинова, почав в Одесі процес з Ашиновом за 300 рублів“.

Зїзд донської еміґрації у Празі.

Як подає Авас, у Празі почався зїзд донських козаків. Донський отаман ґен. Попов заявив кореспондентові Аваса, що він не є лідер політичної партії, а вожд цілого народу, що має 15,000.000 душ і займає територію більшу, як 500.000 кв. км. між Україною, Кавказом, Чорним та Каспійським Морем. Він змагає до відбудови незалежної козацької держави, де обовязувала б конституція, що її приняли козаки в 1918. році. А перша стаття цієї конституції голосить, що землі, заселені козаками становлять суверенну незалежну державу під проводом отамана.

Перше наше завдання — заявив ґен. Попов — є освободити козацькі землі від комуністичної влади. В цій боротьбі не можна нас ізолювати. От чому ми хочемо піддержувати добрі взаємини зі всіми нашими противокомуністичними сусідами, а особливо з українцями, з якими ми заключили союз у 1918. р. Українці вважають частиною своєї території Донбас, який до приходу большевиків належав до области Донського Війська; вірю, що в цій справі дійдемо до порозуміння.

Російська еміґрантська преса пильно слідкує за праським зїздом.

Несподівана демонстрація.

Ост-Експрес повідомляє з Ковна: На днях гостив у Ковні литовський хор з Вильна і дав у державнім театрі концерт. Литовських співаків з Вильна публика витала бурхливо. При кінці концерту вся публика піднялася з місць і наче грім понеслися звуки боєвої пісні: „На Вильно, на Вильно, брати в похід!“ Щоб публику успокоїти, згашено світло, але це не помогло; пісню відспівали до кінця. Ця демонстрація сталась цілком несподівано і чимало збентежила литовські політичні кола, які спинили вже були довголітню пропаганду за відзисканням Вильна згідно з недавнім литовсько-польським договором. („Дайтше Рундшау“ — Бидгощ з 6. січня ц. р.).

—о—

Україніка.

В „Последних Новостях“ з 31. XII. появилась як передова стаття-кореспонденція з Праги п. н. „Довкола української справи“, основана на розмові з праським українцем про змагання та сучасний орґанізаційний стан українства у цілому світі. Український співрозмовець-наддніпрянський еміґрант і тому його підхід до окремих проявів українського зорганізованого життя часто суб'єктивної вартости, а розцінка організаційних величин непропорціональна.

„Грватска Стража“ з 8. січня приносить у цілости свят-вечірню радієву промову премієра Карпатської України о. Волошина до українського народу.

Словакізація Пряшева.

На приказ урядового комісаря міста Пряшева відбувається тепер переіменування вулиць на словацькі назви. І так вулиця Добрянського відтепер має називатись вулицею Равуса, вулиця Духновича — вулицею Ваянського, вулиця Толстого — вулицею Берніштерна Берзона. Коли остання заміна назви вулиць для кожного, хто знає передвоєнну історію, зрозуміла, бо колишній пламенний виступ Берніштерна Берзона в обороні словаків перед мадярами таку переміну вповні виправдує, то усування з вулиць Пряшева назв карпатоукраїнських діячів є несправедливістю, бо чейже Пряшів лежить на українській етнографічній території.

Національні війська заняли великі простори Катальонії.

Кореспонденти закордонної преси стверджують однозгідно, що найновіша операція на катальонському фронті була мистецьким маневром, який дав нац. військам великі простори на схід від Леріди, аж по Фондареллю.

Араґонська армія під проводом ґен. Москарда вдарила з півночі, наварські бриґади ґен. Сольчаґи з півдня. Обі армії наступали доти, доки не стрінулися під Міралькамп.

У висліді цієї операції нац. війська скоротили фронт на кількадесять кільометрів, та заняли 130 кв. кільометрів з 23-ома місцевостями і взяли чимало полонених та воєнного матеріялу.

На відтинку між Лерідою й Баляґером араґонські відділи ґен. Москарда пішли вперед на 20 км., на фронті ширини 27 км. З військами, що наступають здовж цієї оси, співділає ґрупа ґен. Валіна. У трикутнику Леріда—Сервера—Баляґер заняли війська ґен. Франко 9 місцевостей; на правому крилі продовжують вони офензиву здовж шляху Леріда—Боріяз Блянкас. Наварські бриґади заняли 4 місцевости на схід від м. Блянкас.

В червоному фронті в Катальонії повстав пролім, широкий на 160 км.

ЧЕРВОНА ОФЕНЗИВА НА ПІВДНІ.

Червоні приступили до офензиви на фронті Кордови, але — як подає нац. комунікат — ця офензива заломилася. Нац. війська відібрали всі місцевости, що їх втратили в перших днях цієї офензиви.

Червоні втратили 3.000 вбитих та 8 повзів совітського походження.

Премієр Сирії заповідає плєбісцит:

Французький мандат, чи незалежність?

У більших містах Сирії відбулися стихійні манїфестації з домаганням незалежности. Влада видала гострі постанови, щоб удержати порядок.

Премієр Сирії заявив делеґації університетської молоді, що в найближчому часі переведе плєбісцит, щоб пізнати, чого хоче нарід: свободи, чи мандату. Нема сумніву, як виглядатиме відповідь.

НОВИНКИ.

11 СІЧЕНЬ

Середа

Ст. ст. 29. грудня 1938.
14 тис. дітей убитих у Вифлеємі.
Лат. Гоноратв, Альойзія.
Сонце: схід — 7.20, захід — 15.43.
Місяць: схід — 0.00, захід — 10.32.

Завтра: 12. січня. Четвер.
Ст. ст. 30. грудня 1938.
Анісії і Теодори.
Лат. Св. Діва.
Сонце: схід — 7.20, захід — 15.45.
Місяць: схід — 0.05, захід — 10.59.
Остання четверть місяця в год. 12.10.

—o—

— ЩИРУ ПОДЯКУ складає Редакція всім установам, товариствам і громадянам, які надіслали нам святочні побажання з нагоди Різдва Христового.

— Святочні і Новорічні побажання, які наспіли після видрукування святочного числа:

Рідню, Приятелів, Знайомих з Різдвом Христовим і Новим Роком щиро витають — **Меляся і Володимир Кривокульські з донею.**

Президія Всесвітнього Союзу Українок пересилає членам-організаціям Т-ва привітання з Новим Роком і побажання довершення в цьому році наших національно-державних змагань.

— Знаний календарець „Готовсь" на 1939 р. підпав несподіваній конфіскаті й тому цього року появився він дещо пізніше під назвою **„Усе готовсь"**. Обем 96 сторінок, ціна 20 сот. Замовлення слати на адресу: Адміністрація **„Українського Юнацтва", Львів, вул. П. Скарги 5.** 30

— В Українськім Лікарськім Товаристві чергові сходини членів у пятницю 13. ц. м. в год. 7. ввечір у власній домівці. На сходинах виголосить д-р Роман Крупка доклад п. н. „Есенціональна гіпертонія". 140

— Конфіската „Діла". Різдвяне (5.) число „Діла" підпало конфіскаті за дві статті в цілости, за одно слово в наголовку фейлетону В. Пачовського та два слова у другім рядку цього фейлетону. Одночасно конфіскаті підпали у змісті наголовки обох сконфіскованих статтей включно з іменами їх авторів.

— Показ української фільми у Львові. В суботу 14. січня ц. р. відбудеться у Львові заходом Ревізійного Союзу Українських Кооператив показ фільми „До добра і краси". Є це перша, виконана в нас, українська довгометражева фільма. У фільмі побіч любовної дії представлена праця української кооперації. Прегарні народні одяги, звичаї, та обряди доповнюють зміст фільми в одну цікаву цілість, яку варто оглянути. Частина фільми колірова. В головних ролях Марійка Сафіяніна і Андрій Поліщук. Показ відбудеться у великій салі Музичного Т-ва ім. Лисенка (кіно Стилевє). Початок точно в год. 11.45 передполуднем.

— Схід і захід у проблемі української культури. Під таким наголовком виголосить проф. О Лотоцький виклад у пятницю 13. ц. м. в год. 6-ій вечором у помешканні Українського Наукового Інституту у Варшаві при вул. Служевській ч. 7, п. 4.

— Замазують українські вивіски. В ночі з 7. на 8. ц. м. невідомі особи замазали фарбою українські вивіски на „Народнім Домі" у Коломиї і на стінах залишили написи „по польську".

— Нагла відлига і хаос на залізницях. На третій день наших Різдвяних Свят, себто в понеділок 9. ц. м., прийшла відлига по сильній метелиці в ночі з неділі на понеділок. До Польщі далі напливає вогке і тепле повітря зі середущої Европи, де зустрічається з морозним східним вітром і тому у Львові та Сх. Галичині падав третього дня Різдвяних Свят сніг з дощем, а на північно-західних землях сніг. Відлига прийшла теж у Німеччині і в Англії. У Скандинавії панують сильні морози і метелиці, що довели до хаосу в комунікації.

— Хто виграв на льотерії. 7-го ц. м. впали такі більші вигри в Клясовій Льотерії: Постійна денна вигра 5.000 зол. впала на ч. 39812. 5.000 зол. на ч. 15991 21514 22232 30967 52415 103854. 2.000 зол. на ч. 17362 33692 34425 39123 48317 64650 111691 126870 142976 149731 151672. 1.000 зол. на ч. 5313 17358 19464 22757 29078 32726 39777 40314 43990 61336 61972 63215 80023 81752 88801 91330 105873 109401 110247 116020 118128 131648 132290 134274 145088 150546 151013. Постійна денна вигра зол. 20.000 впала на ч. 138580. 15.000 зол. на ч. 31661 10.000 зол. на ч. 143298 158805. 5.000 зол. на ч. 25733 33250 45271 82003 149016. 2.000 зол. на ч. 14152 18810 40194 51191 57374 88686 116907 119932 121845 137322 145457 151341 154024. 1.000 зол. на ч. 7097 8471 11486 15455 17950 24054 33934 34307 37163 43217 55360 68368 71964 80895 81185 82521 87430 95742 100914 101144 106069 108611 109933 109562 115961 123836 124474 126243 126371 126948 131417 141052 147966 150900 153304 155414. 9. ц. м. впали такі більші вигри: Постійна денна вигра 5.000 зол. на ч. 138117. 75.000 зол. на ч. 108375. 10.000 зол. на ч. 30471 60000 146571. 5.00о зол. на ч. 62829 65335 71905 89769. 2.000 зол. на ч. 1399 4329 4378 9100 9484 1931 20841 25471 31812 44989 57921 64320 70249 70448 71714 72335 72837 81738 94805 91247 17997 124787 125365 159713. 1.000 зол. на ч. 14083 16760 17429 19829 21154 29442 31899 35102 46269 56366 62561 62749 64269 69038 71860 82778 86782 89559 92038 94722 100815 105761 107948 112103 114936 121783 131171 138227 140279 149013 149808. — Нинішнього дня впали такі більші вигри: 5.000 зол. на ч. 47911; 10.000 зол. на ч. 16577, 73901, 90790, 97026, 143715; 5.000 на ч. 59523, 74765, 80226, 80544, 114042; 2.000 зол. на ч. 18814, 23567, 41601, 46933, 55713, 59401, 77807, 79415, 85777, 98766, 100864, 105271, 109163, 122109, 131917, 138778, 149406, 15841; 1.000 зол. на ч. 10115, 10951, 15637, 20584, 24633, 31344, 37051, 50007, 51010, 51914, 64928, 65135, 82181, 82198, 84359, 85491, 92143, 104784, 110078, 126782. 125660, 136376, 139522, 159454.

— Згоріло 10.000 зол. у печі. Стара панна В. у Дрогобичі наскладала 10.000 зол. і сховала їх до печі, в якій не палила навіть у зимі. На днях прибув до неї її швагер, щоб обговорити справу зміни помешкання. П-на В. вийшла на хвилину з помешкання і саме тоді швагер запалив у печі, щоб загрітися, і так згоріло 10 тисяч золотих.

— Пожежа православної церкви. В неділю 8. ц. м. згоріла стара деревляна православна церква в селі Мінковичі під Слонімом, яка була давніше уніятською церквою. Пожежа знищила церкву геть з усіма літургійними предметами і фелонами. Хоч пожежу запримітили люди по замкненні церкви після богослуження вогню не вдалося вже вгасити. Метрикальні книги вдалося врятувати лише тому, що вони були в помешканні пароха. Причина пожежі невідома.

— Компромітація з катехуменатом для жидів у Дрогобичі. Польський парох Дрогобича кс. Котуля оголосив афішами, що відкриває катехуменат для жидів, які хочуть перейти на християнську віру з тим, що кандидати мають зложити по 40 зол. Внаслідок кампанії частини польської преси у Дрогобичі, появилось оголошення єпископської курії римо-католицького обряду в Перемишлі про відкликання цього катехуменату.

— Львівська хроніка. В суботу 7. ц. м. вечором авто без шофера (ч. 40.122) віхало з розгоном на кіоск п. А. Зубача на розі вул. Янівської і вул. Бема та знищило його. Власниц кіоску з жінкою ледви врятувалися з життям. — До львівського шпиталю привезла карета ратункового поготівля Б. Мазура, М. Козака та А. Дембського, ранених і побитих підчас на[...]ших Різдвяних Свят.

— Два трупи підчас забави у Раві Руськ[...] Батьківський кружок при школі Міцкевича [...] Раві Руській уладив у суботу 7. ц. м. вечор[...] забаву в салі „Сокола", на яку прийшов [...]ручник Е. Напавлінський зі своєю наречен[...] По півночі дійшло до суперечки між пор. [...] Напавлінським та підхмеленим дансером [...] нареченої міським ветеринарним лікарем д-р[...] Бухтою, який зневажив поручника. Тоді [...]ручник витягнув револьвер і застрілив д-[...] Бухту і важко ранив скарбового урядов[...] Владислава Наруга, який вибіг на коридор [...] відгомін стрілів. Важко ранений Наруг пом[...] у львівському шпиталі підчас операції.

— Кн. Віндсор вертається до Англії. В Льо[...]доні кружляють поголоски, що кн. Віндс[...] приїде 13. ц. м. до замку в Сендрінґгем, де [...]ребуває англійська королівська родина. К[...]лишній король Едвард VIII. приїде до Се[...]дрінгем на спеціяльне бажання старенької [...]літньої королеви-матері Мері, що в останньо[...] часі поважно нездужає на серце. Одначе [...] Віндсор приїде до Англії не лише тому, [...] відвідати недужу матір, але й тому, що [...] рік свому братові кн. Глґостерові підчас [...]побуту в Парижі, що до Англії приїде сам, [...] своєї дружини. В Льондоні запевняють, [...] княжна Віндсор противиться виїздові сво[...] чоловіка до Англії, але кн. Віндсор рішуче [...]стоює при своїм проекті. Здогадуються, [...] король Юрій VI. вишле свій приватний літ[...]по кн. Віндсора до Канн, на французьку Ріві[...]ру, щоб кн. Віндсор прилетів до Сендрінґ[...] безпосередньо з Франції і не затримувався [...] Льондоні. Англійська преса оголосила ціка[...] відповіди читачів на анкету у справі поворо[...] кн. Віндсора до Англії. За поворотом б. коро[...] до Англії заявилося 61 прц., проти 16 прц., [...] 23 прц. не дало ясної відповіди.

— Ріжні вісти. Американське видавництв[...] Стекполь і син у Ню Йорку оголосило, що [...] лютому ц. р. вийде в перекладі книжка Гітл[...] „Моя боротьба" — В Савані у Злучених Де[...]жавах поліція арештувала 10-ох моряків італ[...]ського корабля „Аша" під закидом контраб[...]ди наркотиків. — Кораблем „Нормандія" ве[...]нувся зі Злучених Держав б. бельгійський пр[...]мієр Ван Зелянд і французький дипльомат [...]жіар, який буде послом у Москві. — В Данц[...] заборонили жидівським лікарям лікува[...] арійців.

З судової салі.

„ЯКЩО ГІТЛЕР ПРИЙДЕ ДО ПОЛЬЩІ, ЗРО[...]БИТЬ ПОРЯДОК"...

Окружний суд у Тешині засудив Павла [...]теля на 7 місяців вязниці за погрози. Засуд[...]ний заявив, що якщо... „Гітлер прийде [...] Польщі, то зробить порядок"...

Окружний суд у Бидгощі засудив різ[...] Павла Голембйовського на 4 місяці арешту [...]те, що підхмелений викрикував у ресторан[...] що „якщо прийде Гітлер, то щойно покаже[...]

У Ґрудзьондзу суд засудив Ельф[...] Зьолковську на один місяць безоглядного [...] арешту і 20 зол. гривни за слова: „Тішт[...] незадовго прийде Гітлер і зробить порядок[...] в Польщі нема порядку".

—o—

‡ Посмертні згадк[...]

Антін Павенцький, вислужений [...] останньо учитель Торговельної Школи [...]риства „Просвіта" у Львові, член ріжних [...]родних установ, гарячий патріот і [...] громадянин, помер несподівано 8. січня [...] 76 р. життя. — Похорон, при численній [...] духовенства під проводом о. прал. Ку[...] та української інтелігенції Львова відбув[...] січня з церкви Преображення на Личаків[...]цвинтар.

З Антоном Павенцьким сходить у [...] один з тих старорусинів, що йдучи за го[...] розуму та національної совісти, наблизил[...]

останніх двох десятиліттях цілковито до українського національного табору, стали активними співучасниками й борцями за кращу долю рідного народу та співтворцями українського національного життя. Саме Антін Павенцький був головою Комітету українсько-старорусько-го порозуміння і поклав на тім відповідальнім становищі чималі заслуги. Він глибоко болів, що поза українським народом лишився гурток людей, які під фірмою „русских" дають свідомо чи несвідомо уживати себе як таран до підважування єдности й сили власного народу та нерав давав вислів почуванню жалю до тих людей. Думав і часто розважував над способами, як приєднати до спільної національної праці всіх тих, врештою нечисленних, уже нині москвофілів, які наслідком консервативної вдачі чи виховання стоять пасивними видцями в таких важних, історично-переломових часах. З тугою за всенаціональним єднанням Антін Павенцький замкнув на віки свої очі.

Вічна Память доброму громадянинові і чесній людині!

Амврозія Сивч, ЧСВВ. По короткій і важкій недузі. померла 3. ц. м. вечором настоятелька монастиря СС. Василіянок у Перемишлі Амврозія Сивч, ЧСВВ, у 43-ому році життя, принявши Найсв. Тайни. Мати Амврозія Сивч походила з Керестура в Бачці в Югославії і прожила в монастирі 27 років. Похорон відбувся 5. ц м. в год. 2-ій пополудні в Перемишлі. В. Й. П.

Даруся Угринівна, б. учениця Ліцею „Рідної Школи" в Рогатині, по прийнятті Найсвятіших Тайн померла в девятнацятій весні життя дня 3. січня ц. р. Похорон відбувся в Рогатині дня 5. січня з жалібного дому при вул. Івана Франка ч. 9. — В. Їй П.!

Стефанія Рибакова, вдова по управителеві вселюдної школи, довголітня передплатниця „Діла", померла 28. грудня 1938 р. в Мартинові Новім, проживши 82 роки. Покійна, хоч і походила з польської родини, вийшовши заміж за вчителя українця, цілим серцем пристала до українського народу; свої чотири доньки виховала в українському дусі, а єдиний її син Осип, згинув в чотирокутнику смерти на Україні. За своє добре серце загально люблена й шанована своїми та чужими залишила по собі щирий жаль, чого доказом були її величаві похорони з участю шістьох священників, між ними трьох її внуків. — В. Їй память.

Христя Злоренко, дружина адм. поручника армії У. Н. Р., упокоїлася в Бозі 8. січня ц. р. в Тарнові.

Покійна Христя уродилася 24. липня 1892 р. у Винниці на Поділлі. Ввесь час визвольних змагань ні на крок не відставала від свого мужа та ділила з ним долю і недолю Рідного Краю. Вмерла на вигнанні, далеко від Батьківщини, з мрією про краще її майбутнє.

Земля Їй пером!

—o—

Спорт.

ЛЕХІЯ — УКРАЇНА 7:1 (1:0, 4:1, 2:0).

Україна програла свої другі з черги цьогорічні змагання, ще й до того у високому відношенні. Якщо в перших зустрічі можна було ще оправдувати дружину чорно-червоних недостачею відповідного тренінгу, то цим разом виплили на верх ще й інші недостачі. Найбільшою хибою України була фатальна тактика, особливо при випадах оборони до переду. Напасники не верталися тоді під ворота, лиш собі теж їхали вперід, залишаючи ворота без охорони. Коли противник продерся через офензивну лінію, мав дуже легке завдання, бо гаківкарі чорно-червоних лиш із трудом могли противника дігнати й собі-теж боронити свої ворота. При цьому витворювався такий хаос, що про раціональну плянову оборону годі було й думати. Як і в перших змаганнях, так теж і в зустрічі з Лехією Україна добре заграла лиш першу терцію. В першій терції Україна рішуче переграла Лехію, одначе її оба випади ніяк не могли форсувати заложи Лехії та не вміли виробити собі догідної позиції до стрілу. Лехія здобула свої ворота в цій терції з несподіваного виступу в останніх секундах, не без вини Скрипія та заложників. Здавалося, що у другій терції Україна на добре розкрутиться і здобуде перемогу. Ці сподівання оправдували теж ворота, що їх здобула пара волошників у хвилі (Ліпинський добив подачу Диця I). Та на цьому скінчилися успіхи наших гаківкарів, бо коли Лехія здобула припадково другі ворота, в Україні запанувало бажання відплати і у впеліві на ледовищі настав хаос, який коштував непотрібну втрату доброї пійки воріт.

Головна вина за вискову програну спадає в першу чергу на Скрипія (бодай половину вспущених воріт він міг оборонити) та на залогу, в якій Дицьо робив, що міг, одначе сам не міг собі дати ради. Мартинець в І. нападі замітно поправився. Добрий був Дицьо II, найслабший Бучацький, в якого неприємно вражала боязливість. Другий напад доволі боєвий, при чому добре заповідається в ньому: Посацький і Дицьо III.

Обі дружини грали в таких складах:

Україна: Скрипій, Дицьо І, Ліпинський; Бучацький, Маринець, Дицьо II; Посацький, Дицьо III, Цимбаліст.

Лехія: Бедрило, Соколовський, Гайль; Ковальський, Тирч, Чайковський; Соколовський II, Краль, Бедрило II, Рогалович.

Видців к. 800.

ХОДОРІВ. УКРАЇНА — ЦУКРОВАРНЯ 3:2 (0:0, 2:1, 1:1).

В неділю 8. п. м. відбулася в Ходорові гаківкова стріча між гаківкарями України та гаківкарями тамошнього фабричного клюбу. По незвичайно гострій і завзятій грі перемогла різницею одних воріт Україна. Цукроварня надуживала фізичну силу та надробляла технічні недостачі брутальністю.

Україна виступила до цих змагань уже з Лисиком на обороні, без Бучацького. Ворота для чорно-червоних здобули: Ліпинський, Дицьо І (з випаду) й Маринець.

Чергові гаківкові змагання України будуть уже мистецькі, а саме противником України буде в четвер 12. п. м. АЗС. Покищо невідомо де і в якій годині ці змагання відбудуться, бо господарем є АЗС, який досі ще не повідомив Україну.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА ПОЛЬЩІ.

Краків. Домб (Катовиці) — Краковія 1:1 (1:0 0:0 0:1). Сензаційний вислід, який виелімінував Краковію від дальших гор за мистецтво Польщі. Перший метч у Катовицях дав вислід 2:0 в користь Домбу. Краковія, досі мистець Польщі та одна з найкращих дружин у Польщі, перший раз не дійшла до фіналу.

Львів. Чорні — Варшавянка 2:1 (0:0, 1:0, 1:1). Ворота для Чорних здобули: Куліжковський і Чижевський, для Варшавянки Вернер. Чорні в цих змаганнях розчарували. Варшавянка грала д. брутально.

Лодзь. Огніско (Вильно) — ЛКС 5:2 (3:0, 0:1, 2:1). Лодзькі гаківкарі програли на власному грищі.

Познань. Польонія (Варшава) — АЗС 3:0 (0:0 2:0 1:0). Сензаційна перемога Польонії над доброю колись дружиною АЗС-у.

МИСТЕЦТВА ЛЬВІВСЬКОЇ А-КЛЯСИ.

Львів. Чорні — Погонь І Б 4:1 (0:0, 2:0, 2:1). Чорні виставили першу дружину й перемогли заслужено. Погонь зголосила протест проти висліду цих змагань, мотивуючи його тим, що Чорні виставили першу дружину замість запасної.

ІНШІ СТРІЧІ.

Дрогобич. Юнак — Гази (Східниця) 21:0 (5:0 8:0 8:0). Юнак розгромив дружину Газів, яка вперше виступила на леді.

Дрогобич. Погонь (Львів) — Юнак 3:2 (1:0, 2:0, 0:2). Погонь переважала в перших двох терціях і тоді теж вспіла запевнити собі перемогу.

Львів. Лехія II — Гасмонея 4:0 (1:0, 1:0, 2:0). По дволітній перерві Гасмонея відновила діяльність гаківкової секції.

ГАКІВКА В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ТЯЧІВ. **Г. К. ХУСТ — СК ТЯЧІВ 6:2.**

Гаківковий Клюб Хуст почав цьогорічний зимовий сезон Карпатської України товариськими змаганнями зі Спортовим Клюбом Тячів. Змагання закінчилися перемогою столичної дружини. Ці змагання відбулися ще перед двома тижнями. Минулої неділі відбулися в Хусті відплатні змагання між обома дружинами. Висліду цих змагань ще не маємо.

Досі в Карпатській Україні грає три гаківкові клюби, а саме ГК. Хуст, СК Тячів та СК Севлюш.

Гаківкарі Хусту виступають у такому складі: Сотоляк, Підляшецький I, Шебік, Секанина I, Секанина II, Секанина III (перший напад творить ціла рідня); Підляшецький II, Гамета та Майхер.

БОКС.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Погонь — Рекорд 9:7.

Дрогобич. Юнак — Ґвязда (Львів) 10:6.

Перемишль. Бар-Кохба (Ряшів) — Гагібор 9:7.

МИСТЕЦТВА ПОЛЬЩІ.

Познань. ГЦП — Лехія 11:5. Лехія зголосила ще перед змаганнями протест, тому що познанська дружина не повідомила її про годину й місце змагань та важення змагунів.

Іновроцлав. Варта — Ґоплянія 10:6.

КОПАНИЙ МЯЧ.

Катовиці. Тім А — Тім Б 5:5 (2:3). Тренінгові змагання двох тімів перед устійненням остаточного складу на метч із Францією.

Бойтен. Німецький Шлеськ — Польський Шлеськ 5:3 (2:1).

Театри.

Великий Театр.

Середа 11. І. год. 7.30 веч. „День без брехні".

Четвер 12. І. год. 7.30 веч. „День без брехні".

Пятниця 13. І. год. 7.30 веч. Виступ Хору Юранда і Гелени Ґроссівни.

Театр Ріжнородностей.

Середа 11. і четвер 12. вистави нема.
Пятниця 13. І. год. 7.30 веч. „Пані президентова".

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

МОСТИ ВЕЛ.:
11. І. Сорочинський ярмарок
12. І. Гетьман Полуботок.

ЖОВКВА:
13. І. Безталанна.
14. І. Після Бескиду.
15. І. Сорочинський ярмарок.
16. І. Невольник.
17. І. Гетьман Полуботок.

ЛЬВІВ, саля Нар. Дому:
18. І. Дай серцю волю.
19. І. год. 4. Сорочинський ярмарок.
19. І. год. 8.15 Невольник.
20. І. Наталка Полтавка. Свят. вистава.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ДРОГОБИЧ:
11. І. Шаріка.
З Дрогобича їде театр до Стрия.

КІНА.

АМПІР: „Вождь жінка".
АПОЛЬО: „Прощак у багрянниці".
АТЛЯНТИК: „Долина ґіґантів".
БАЛТИК: „Батавія безбожних".
ВАНДА: „Личко", „Як вам подобається".
ҐРАЖИНА: „Робін Гуд".
ЕВРОПА: „Пуританин".
КАСІНО: Норма Ширер як „Марія Антоанета".
КОПЕРНИК: „Смотрик".
МАРУСЕНЬКА: „Границя".
МЕТРО: „Павел і Гавел".
МІРАЖ: „Розалія".
МУЗА: „Нага правда".
ПАКС: „Нташник з Тиролю".
ПАЛЯС: „Циганка".
РАЙ: „Друга молодість".
РІЯЛЬТО: „Поверх вище".
РОКСІ: „Мале та велике кохання".
СВІТ: „Бастер Кітон як міліонер", „На грані життя".
СВЯТОВИД: „Малий Тарзан", „Алі Баба і 40 розбійників".
СТИЛЕВЕ: „Війна без брат" і ревія.
ТОН: „Сильні люди", „Обережно, професоре".
УТІХА: „Королівський вальс" і ревія.
ХИМЕРА: „Граф-кельнер".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(ул. Маріївська)
„Над гарним, синім Дунаєм".

...ВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 11. січня 1939.

7.00 Радіовий денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим: Вправа по снігу, пісеньки, 11.00 Для шкіл: „Вертеп" Кононицької з музикою, 11.25 Увертюри і фантазії із фр. опер, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Вісти, із пл., 14.45 Господарські вісти, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Наш концерт"

авд. для дітей, спів, орх., 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий дениик, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Фіз. виховання шк. молоді, 16.35 Пісні у супр. форт., 17.00 Польський леґіон у Фінляндії, 17.15 Танк. музика, 17.50 Шкірякові успіхи, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Молодь перед мікрофоном, 18.30 Авдиція про море, 18.40 Репорт чи алюрсели, 19.00 Розв. концерт: орх., спів, А. Ліпінський, 12-літній віртуоз на ксилофоні, форт., 20.55 Веч. дениик, метеорольог. вістки, конц. програма на завтра, 21.00 Шопенівський реcітал, 21.30 Літ. вечір Кадена-Бандровського, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Танк. музика, у вик. джес. орх., 22.45 Сен-Санс, пл., 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

Четвер, 12. січня 1939.

7.00 Ранішній дениик, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: По колядi, муз. порелок, 11.25 Орхестра, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Госп. вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка технiка з молодю, 15.15 Клопоти на раді, 16.00 Пополудневий дениик, 16.05 Госп. вістки, 16.20 У детайлічній крамниці: гутірка для лiцеальної молоді, 16.40 Два фортепіяни, 17.30 Гарна читанка оповідань, фейл., 17.40 Арії та пісні у вик. Реслер-Отовсевської, меццосопр. у супр. форт., 18.00 Біжучі вістки, 18.05 Для села: гутірка, музика сольов. тріо, 18.30 Нар. музика та ії вплив на мистецьку музику, гутірка, 19.00 Розв. концерт: орх., сопран, 20.35 Веч. дениик, метеор. вістки, сніговий комунікат, спорт, програма на завтра, 21.00 Камер. музика на дуті інстр., 21.30 Театр Уяви: „Ахіль Хрустик" драма Ю. Завейського, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Трагомісія в життя, 22.25 Зі світа фільма, 22.35 Львівські пера: „У січні на селі при ватрані" та повiсті, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

Пятниця, 13. січня 1939.

7.00 Ранішній дениик, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Година господині, 11.00 Для шкіл: Як Сінг угадав, що світ не кужа, авд. для старших дітей, 11.30 Оперетові дуєти, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Інформаційна газетка в українській мові, 14.10 **Форт. ресіталь д-р Стефанії Туркевич**, 14.30 Гутірки про старі звичаї, 14.45 Госп. вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Легенда про Христофора та про Ісусика, авд. для молоді, 15.20 Спортовий порадник, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий дениик, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Гутірка з хорими, 16.35 Пісні, сопран, форт., 17.00 Дивовижні хоміринки муравлок, 17.20 Давні скр. музика у вик. Юрія Стефана в супр. форт., 17.45 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.50 Плити з поясненнями: Моріс Равель, 18.30 Театр Рікчна Христового, літ.-муз. авд., 19.00 Розв. концерт: орх., спів, мандоліна, форт., 20.35 Веч. дениик, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Хор. орх., 21.15 Симф. концерт, 22.30 Рел. переживання у мистецтві, 22.45 Музика з пл., 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 11. січня 1939.

БЕРЛІН 16.20 Розв. музика, 20.10 Хор донських козаків, 20.30 21.00 Розв. концерт, БЕРОМІНСТЕР 20.10 Швайцарські нар. пісні й танки, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 19.20 20.00 21.00 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 16.00 „Кава по віденськи" розв. прогр., 20.10 21.00 Симф. концерт, ДРОЙТВІЧ 21.15 Симф. концерт, МІЛЯНО 17.15 20.30 Танк. музика, 21.00 22.00 Оперета, ПРАГА 20.10 Симф. концерт, РАДІО ПАРІ 19.20 Форт., РИМ 19.20 Розв. концерт, 21.00 Опера.

Четвер, 12. січня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Веселі мельодії, 20.10 Танк. музика, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, БРАТИСЛАВА 19.35 „Фавст" оп. Гуно, БРЮСЕЛЯ ФР. 21.00 „Гарна Олена" оп. Офенбаха, ВІДЕНЬ 18.50 Кабарет, 20.00 Солісти, спів, форт., 21.00 Давня танк. музика, ВЕЖА АЙФЛЯ 21.30 Вечір опер, МІЛЯНО 19.20 20.30 Розв. концерт, 21.00 22.00 23.00 „Ль Канделєре" оп. Гарабеллі, ПРАГА 19.25 Орх., 21.10 Орх., хор, скр., РИМ 21.00 Симф. концерт, СТОКГОЛЬМ 20.30 „Нірнберські співці" оп. Вагнера, II. дія, ШТРАСБУРГ 22.00 „Три свинки" оп. на осн. Діснея.

Пятниця, 13. січня 1939.

БЕРЛІН 17.00 Квартет ц-дур Бетовена, 18.00 19.00 Танк. мельодії та пісні, БІЛГОРОД 18.00 Нар. пісні, 20.00 Трансм. зі Загребу, БУДАПЕШТ 13.30 22.00 Циг. музика, 19.20 20.00 Концерт орх., 21.00 Форт. ресіталь Белі Бартока, ВІДЕНЬ 15.30 Солісти, 19.00 Вок. концерт, ДРОЙТВІЧ 20.00 21.00 „Лякме" оп. Деліба, 22.40 Пісні, ЛЯҐП 17.20 Пісеньки, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 20.30 Розв. музика, 21.00 22.00 „Трітіко Франческано" Рефіче, ПРАГА 19.25 Дуєти на гармоніях, 21.10 Концерт, РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 19.15 Клявесин, 21.15 Форт., РИМ 17.00 Виступ гітариста Сеговії, 21.00 22.00 Оперета.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, дня 10 січня 1939

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·55 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	2·90 зол.
молоко	17—18 сот.
1 кг. яєць	1·85—1·90 зол.

Тенденція на масло знижкова, на молоко слаба, на яйця вдержана.

ГРОМАДА ГОРУЦЬКО, ПОВ. ДРОГОБИЧ має намір віддати роботи при докінченні будови шкільного будинку, мурованого, поверхового, одному підприємцеві дорогою переторгу офертою або устно. Оферти можна складати в Уряді громади в Горуцьку до дня 28. січня 1939. Пляни і кошторися можна переглядати до цього речинця в урядових годинах в Уряді громадськім. Вадіюм обовязує у висоті 10% оферованої суми готівкою або у вартісних паперах, признаних державою. Отворення оферт або устний переторг відбудеться 28. січня 1939 в год. 12 в громадськім Уряді в Горуцьку. Солтис: Андрійчик. 138 1-3

Оповістка.

Жертви зложені в Адміністрації: **на допомогу студіюючій молоді** зол. 2.50 і на Ремісничу Бурсу зол. 2.50 інж. Горницький, Торунь; на **калєндар Рідної Школи** Петро Жук, Львів зол. 1.50; на **Рідну Школу** зол. 35 і для „**найбідніших**" 25 зол. Е. В. Львів; на **Рідну Школу** 2 зол. Н. Н. зол. 5; Д-р Матіяшек, Мельника зол. 20, Ірина Левицька Длюгова Катовиці зол. 20; на **Інвалідів** М. Керницький, Монастириська зол. 6; Навроцький, Сокілів Подляський зол. 2.50.

Приписові почтові друки і книжки до вжитку часописів

якими кожне видавництво послугується можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Ціники друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 5 сот.

Gazetowa książka nadawcza
оправлена (120 картон) зол. 2
оправлена (200 картон) зол. 1

Książka rozsyłkowa
на 450 почт. урядів зол. 1
на 960 почт. урядів зол. 1-

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках . зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол.
Остання сторінка 1/2 . . . . . зол.
Остання сторінка 1/4 . . . . . зол.
Остання сторінка 1/8 . . . . . зол.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок